

KYLÄNIEMI

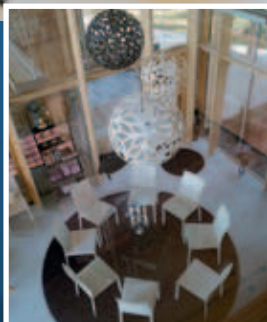
Uutiset • News • Новости **kesä 2015**

Kyläniemen hirvikantaa ei veroteta liikaa

Kyläniemen hirvikanta on säilynyt hyvänä, kun hirviseurue ei hae liikaa kaatolupia. Viime syksyn ensimmäinen jahti johti heti onnistumiseen, kun apuna oli monta hirvikoiraa. Mika Rikonen teki kaadon. Syksyn ensimmäistä saalista ihailevat, Mika Tella (vas.), Mika Rikonen ja Kimmo Suikka.

Kyläniemen
teräsmummo
Eila Lind

Villa Riviera
kiinnostaa
ulkomaita myöten

Katariina hoitaa
neljää kanaa,
kukkoa ja ponia

Teksti: Amalia Hytti | Kuvat: Martti Hytti

Kuinka saadaan terve, hyvätapainen ja onnellinen koira?

Jo 13-vuotiaasta asti koirien kanssa harrastanut Jaana Silvo on pitänyt kenneliä vuodesta 1996. Vaikka koirat ovat hänelle harrastus, hän on toiminut vapaaehtoisessa pelastuspalvelussa ja tuomaroinut palveluskoirakilpailuja.

Jaana Silvo on harrastanut koirien kanssa jo nuoresta asti. Hänen ensimmäinen koiransa oli collie, seuraava cockerspanieli ja kolmas lyhytkarvainen collie, mutta sen jälkeen hänellä on ollut ainoastaan belgianpaimenkoiria. Jaanan ensimmäinen pentue syntyi -96, ja siitä lähtien hän on pitänyt Cousin's kenneliään. Mikä belgianpaimenkoirassa sitten viehättää?

– Belgianpaimenkoira on positiivinen, innokas ja halukas tekemään. Silloin kun olin itse nopea, oli hyvä, kun koirakin oli energinen. Belgianpaimenkoirassa minua kiehtoo sen älykyys ja temperamenttisuus.

Jaamalla on tällä hetkellä kolme belgianpaimenkoiraa: naaraat Jemma ja Kina, sekä uros Vito. Kaikki kolme ovat kennelin omia kasvatteja, ja Jemma onkin Kinnan emo sekä Viton isänemo. Koirat ovat osa perheen jokapäiväistä elämää, ja päivässä Jaana käyttää niihin aikaa juuri sen verran kuin haluaa. Turkinhoidoltaan belgianpaimenkoira on paljon helpohoitaisempi kuin monet muut koirat.

– Rotuna belgianpaimenkoira on palveluskoira, eikä se ole helpoimmasta päästä koulutettava vilkkautensa takia, mutta jos sen osaa oikein kouluttaa, saa sitä myös hyvän seurakoiran. Itse harjoitan koirillani tottelevaisuutta, etsintää ja jäljestystä, ja ne käyvät kokeissa, joissa testataan näitä ominaisuuksia eli hallittavuutta, tottelevuutta ja nenän käyttöä. Käytän koiriani myös koiranäyttelyissä, joissa arvioidaan koiran ulkonäköä, mutta koen tärkeämmäksi käyttötulokset kokeista, koska ne kertovat koiran ominaisuuksista, ja niiden eteen on tehty töitä. Olen myös toiminut vapaaehtoisessa pelastuspalvelussa yli 20 vuotta ja ollut mukana monissa etsinnöissä, mikä on ihan oikeaa työtä, vaikka koirat pe lkkä harrastus onkin. Se on myös suuri säästö valtiolle.

Koiran kasvattaminen on prosessi

Kun kyseessä on rotu kuten belgianpaimenkoira, on tärkeää kouluttaa se hyvin. Koiralle kasvatuksen kriittinen ja vaikein aika on ensimmäisestä vuodesta toiseen vuoteen, ja koulutuksen on alettava heti pennun tultua kotiin. Jaanan kasvatusperiaatteet perustuvat positiivisuuteen.

– Itse pyrin tuomaan esille koiran hyvät puolet ja jos koiralla on jotain ikäviä tapoja, niin ne yritetään karsia pois vahvistamalla hyviä puolia. Se on vähän sama kuin lapsen kasvatusta, sille pitää kertoa, mikä on oikein ja mikä väärin. Vaikka ne ovat kuinka pieniä pentuja tahansa niin ne kuitenkin kasvavat isoiksi koiriksi sekä fyysisesti että mieleltään. Ensimmäiset kolme vuotta ovat merkittävimmät koiran oppimisen kannalta, ja sen jälkeen se kyllä muistaa asiat, jotka sille on opetettu.

Pitää myös muistaa, että koiraan on sitouduttava pitkäaikaisesti – nimittäin sen koko elämän ajaksi. On siis tärkeä opettaa se hyvälle tavoille, ettei se ole rasite ympäristölleen lopun elämänsä.

– Koirat haukkuvat aina, että siitä ei kyllä mihinkään päästä. Kuitenkin löyhin peruste, että jotkut ottavat koiran on, että alkuun innostutaan, mutta sitten ei jaksata kouluttaa. Ongelma on siinä se, että koira ei ole vain tässä ja nyt, vaan se on monta vuotta.

Kasvattajan suuri vastuu

Jaana päätti ryhtyä kasvattajaksi, koska oli toiminut kouluttajana ja halusi jatkosakin olla koirien kanssa. Hänellä oli sopiva naaras ja halu sekä uteliaisuus nähdä millaista on pitää pentuetta. Se vei hänet mukanaan ja on avannut myös paljon uusia ihmissuhteita. Jaana myös painottaa, että hänen kasvattamisensa on hyvin pienimuotoista, eikä sitä tehdä rahan takia vaan puhtaasta mielenkiinnosta ja sydämestä.

– Pennun voi hinnoitella, kuinka haluaa. Jotkut pyytävät pelkästään näyttelymenestyksen nojalla 1 200 euroa. Omalla kohdalla koirien menestys ei ole mikään kilpailuvaltti, eikä se vaikuta pennun hintaan. Minusta kasvattajalla on suuri

Kouluttajalla pitkä pinna. Koirien kouluttaminen vaatii kärsivällisyyttä ja pitkäjänteisyyttä. Jaana Silvon Vito (musta) käy vielä koirakoulua, mutta Kina on täysin oppinut.

vastuu teettää terveitä pentuja. Koskaan ei saa teettää semmoisia pentueita, joissa on selvästi vaarana aggressiivisuus tai saada joku sairaus. Sen takia haluan olla tietoinen teettämälläni pennuilla olevista sairauksista, jotta ne voidaan toivon mukaan välttää seuraavissa. Pentuja teettäessä ei pidä katsoa vain yksilöä vaan myös sen sukulaisia, että tiedettäisiin mahdollisimman paljon sen terveydestä. Isää valittaessa pitääkin tehdä hirveästi taustatutkimusta, eikä pelkkä kauneus riitä. Mitä enemmän tiedetään, sen parempi.

Sen lisäksi, että kasvattajan tulee teettää terveitä pentueita, on kasvattajan vastuulla myös löytää pennulle hyvä koti, jossa siitä pidetään huolta, ja koiraan jaksetaan sitoutua sen koko elämäksi. Kodin löytäminen on kaiken a ja o. Jaana myös toivoo, että nuoret innostuisivat koiraharrastuksista.

– Kennelkerhoista löytyy paljon toimintaa nuorille, ja sieltä saa myös opastusta. Kasvattaja on siinä kohdassa hyvin avainasemassa, että minkälaisia suuntimia hän nuorelle antaa. On myös tärkeää, että nuorella on itselleen oikeanlainen rotu, eikä siihen väsyä alkuhuan jälkeen.

Pentutehtailun ja suosikkirotujen ongelmallisuus Suomessa

Pentutehtaat eli kennelit, jotka teettävät pentuja massoitain huonoissa elinoloissa välittämättä niiden terveydestä, eivät ole Suomessa yhtä suuri ongelma kuin Venäjällä tai Virossa. Vuosittain kuitenkin ilmenee pentutehtailutapauksia Suomessakin, ja niitä yritetään kaikin tavoin kitkeä pois. – Jokainen ostettu viro- tai venäjäpentu edesauttaa ja kiihdyttää pentutehtailua. Muutama eläinlääkäriltä tuntuu on käynyt tällaisissa paikoissa, ja kyllä se on karua nähtävää. Tämä on sellainen asia, josta pitäisi päästä eroon.

Jalostuksessa ongelmana ilmenee suosikkirotodut kuten saksanpaimenkoira ja kultainen noutaja, jotka ovat todella haluttuja, jolloin käy helposti niin, että niitä teetetään paljon kiinnittämättä huomiota niinkään niiden terveyteen. Näitä rotuja hankkiessa pitää olla erityisen tarkka, että saa varmasti terveen yksilön.

– Belgianpaimenkoiran ominaisia sairauksia ovat epilepsia ja spondyloosi, joka on selkäsairaus. Keskimääräisesti se on monia muita rotuja terveempi, koska kasvattajat ovat tietoisia ja tarkkoja jalostusvalinnoissaan.

Cousin's kennel on vuosien saatossa saanut yhteensä 19 pentuetta. Jaana myöntää, että enää ei niin jaksaa, vaikka pennut ovatkin ilo silmälle. Korkeintaan muutama pentue on enää luvassa.

Pääkirjoitus

Tarkistaminen pilaa joskus mielenkiintoisen uutisen

Kyläniemi Newsin lukija lähestyi viime kesänä minua mielenkiintoisella juttuvihjeellä. Hän kertoi, että Eila Lind olisi hyvä haastateltava.

”Eila on legendaarinen teräsmummo, joka aikoinaan kaivoi 10-metrinen kaivon. Hän on muutenkin ollut poikkeuksellisen uuttera ihminen ja perheenäiti, joka on kasvattanut 12 lasta.”

Totta tai tarua. Noudatin lehtimiesten vanhaa ohjetta: Huhu on uutinen vasta, kun se on tarkistettu. Tarkistaminen voi siten pilata mielenkiintoisen uutishuhun. Maailma onkin täynnä huhuja. Joskus toimittaja haksahuttaa julkaisemaan huhun tarkistamatta tai toisinaan huhua ei pysty tarkistamaan. Näin syntyy sitten harmittava uutisankka.

Eilan tapauksessa huhu oli puolittain oikeassa. Hän on ollut harvinainen ahkera ja työteliäs nainen. Sen sijaan huhu syvän kaivon kaivamisesta ei pidä paikkaansa.

-En ole koskaan kaivanut niin syvää kaivoa, enkä matalampaakaan yksin. Erkin kanssa yritimme kaivaa kaivoa aitan viereen, mutta se ei onnistunut maaperän kivisyyden takia. Monttu jouduttiin täyttämään, kun vettäkään ei tullut.

-Vesi haettiin järvestä aina vuoteen 1962. Tällöin ammatimainen kaivonkaivaja teki meille 16,5 metriä syvän kaivon, jossa vettä on riittänyt taloon ja navettaan. Vuosi oli muutenkin merkittävä, sillä saimme samana vuonna kaivon lisäksi ensimmäisen pojan ja uuden navetan, Eila kertoi.

Toisenkin juttuvinkin tai huhun sain tuntemattomalta lukijalta. Hänen mukaansa presidentti **Urho Kekkonen** on vierailut joskus 1950- tai 1960-luvulla Kyläniemessä. Milloin vierailu tapahtui ja mikä oli sen tarkoitus, sitä ei viestissä kerrottu.

Kyselin tiedon todenperäisyyttä vanhoilta kyläniemeläisiltä. Aluksi kukaan ei muistanut tapauksesta mitään varmaa.

Ensimmäisen tiedon mukaan Kekkonen olisi käynyt seuraamassa nuotanvetoa Petraselällä. Toinen tietolähde väitti, että Kekkonen olisi käynyt Kutveleen kanavalla mahdollisesti laivamatkalla Lappeenrannasta Savonlinnaan.

Jälkimmäinen tieto pitkin paikkansa ja Eila muisti siitä enemmän. Hänen mukaansa Kekkonen meni laivalla Lappeenrannasta Savonlinnaan tai päinvastoin.

-**Hannu Häkkinen** ja **Soini Myöhänen** kävivät tapaamassa Kekkosta Kutveleen kanavalla ja pyysivät tien rakentamista Kyläniemeen. Audienssi olikin onnistunut. Kohta tämän tapaamisen jälkeen tie rakennettiin.

Näitä tapauksia vielä tuorempi huhu on toissa kesältä. Sen mukaan formulakuski **Kimi Räikkönen** olisi ostamassa mökkitonttia Kyläniemestä tai jopa jo rakennuttamassa kesähuvilaa Kyläniemeen.

Kyläniemi News kertoi huhusta kesällä 2013. Lehti epäili, että huhu oli syntynyt siitä, kun toinen Kimi rakensi näyttävää huvilaa Kyläniemeen. Tässä tapauksessa oli kyse toimitusjohtaja **Kim Anderssonista**, joka on täysperävaunullisten kuorma-autojen taitojen maailmanmestari.

Siis todella taitava ja arvostettu kuljettaja. Voisin jopa väittää, että täysperävaunullisten rekkojen taitoajo on vaativampaa kuin formularadan kiertäminen.

Maakuntalehti Etelä-Saimaa yritti viime kesänä tarkistaa huhun todenperäisyyttä siinä kuitenkaan onnistumatta.

Huhuista tai aprillipiloista saa näyttävän uutisen, kuten huhu Ruokolahden leijonasta aikanaan osoitti.

Kaikki edellämainitut ovat periaatteessa vähäpätöisiä uutisankkoja, joilla ei ole aiheutettu kenellekään mitään vahinkoa. Paljon huolettavampaa on, kun eri valtiot levittävät tahallaan valheellista propagandaa, perättömiä huhuja ja suitsivat vapaata tiedonvälitystä. Hurjimmillaan propagandan perusteella on aloitettu sotia, surmattu toisinajattelijoita, pantu syyttömiä vankilaan ja lakkautettu sitoutumattomia lehtiä. Tätä tapahtuu niin idässä kuin lännessäkin.

Irakin sota on tästä ääriesimerkki. Propaganda ja tiedustelulähteet väittivät, että Irakilla on kemiallisia aseita. Huhun perusteella alkoi Irakin sota, josta levottomuudet levisivät moniin arabimaihin.

MARTTI HYTTI

E-mail: mhytti@hotmail.com

Puh: 050-3463937

Sisällysluettelo

Sivu 4

Kyläniemen teräsmummo

Sivu 6

Koululle uusi elämä
Risto Riihimäki loihitti
Kyläniemen koululle
uuden elämän

Sivu 7

Tuoreita munia pihakanalasta
Katariinan Riihimäen lemmikkinä on
neljä kanaa ja kukko

Sivu 8

Hirviseurue hallitsee hommansa
Kyläniemen metsästäjät pitävät
hirvi- ja pienpetokannat kurissa

Sivu 10

Villa Riviera on näkemisen arvoinen
Pirjo ja Ilpo Karhun Villa Riviera on
puuarkkitehtuurin helmi

Sivu 14

Gallup
Tarvitaanko Kyläniemessä
kylätoimikuntaa?

Sivu 16

Timo Multasen kolumni

Sivu 18

Ossi Rautio muistelee

Sivu 19

Moni kyläniemeläinen
Auto-Killan asiakas

Sivu 21

Kiljusen saha on monen
kyläniemeläisen hovihankkija

Sivu 22

Osakaskunnan kuulumisia
Luparuletin pyörittäminen
teettää töitä.

Sivu 24

Muikkua purkkiin
Antti ja Joonas Häkkinen aloittivat
muikun purkituksen

Sivu 26

Valokuituprojekti maaliin
Valon juhlaa vietettiin elokuussa

Kyläniemi News

Kesälehti: 4. vuosikerta

Päätoimittaja: **Martti Hytti**

Taitto ja painatus: **Kirjapaino Seppo Oy**

ISSN: 2342-6446

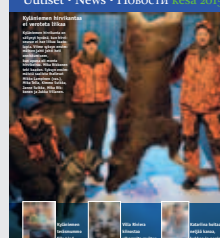
•Hirviseurue hallitsee metsästyksen

Julkaisija: **Kyläniemen veljeskunta**

Markkinointi: **Ari Kaijansinkko**

Kannen kuva: **Martti Hytti**

KYLÄNIEMI
Uutiset • News • Новості

Eila Lind on Kyläniemen teräsmummo

Teksti ja kuvat: Martti Hytti

• Kuuluksa kaivo. Eila Lind toimi nuorikkona kaivonkaivajana miehensä Erkki Lindin kanssa, mutta kaivon kaivaminen ei onnistunut maan kivisyyden takia. Tämä kaivo, jonka äärellä Eila seisoo, on alan ammattilaisten kaivama.

Kasvatti 12 lasta ja siinä ohessa hoiti karjaa, oli pelto- ja metsätöissä, kävi verkoilla, kaivoi kaivoa, leipoi sekä laittoi ruokaa.

Laiska töitään luetlee, sanotaan sananlaskussa. Mutta kyläniemeläisen **Eila Lindin** kohdalla on suorastaan pakko kertoa, mitä kaikkea tämä suurperheen äiti on elämänsä varrella päässyt tekemään.

Moni toinen sanoisi, että mitä on elämässään joutunut tekemään. Mutta Eila on iloinen ja tyytyväinen elämäänsä, että on saanut tehdä kaikenlaista ja kokea niin paljon. Eikä elämä ole ollut helppoa, kun

suurperheen piti hankkia elantonsa pienestä lähes metsättömästä maatilasta, muutamasta lypsylehmästä ja kalastuksesta.

Hän kasvatti 12 lasta ja siinä ohessa hoiti karjaa miehensä kanssa, oli pelto- ja metsätöissä, kävi verkoilla ja nuotalla, kaivoi kaivoa, leipoi sekä laittoi ruokaa.

Vaikka monet sairaudet ovat koetelleet häntä eläkeaikana, hän on säilyttänyt positiivisen ja valoisan mielensä. Syystäkin lapset, lastenlapset, sukulaiset sekä monet kyläniemeläiset kutsuvat Eilaa teräsmummoksi. Läheisiä hänellä riittääkin, kun kahdentoista lapsen lisäksi hänellä on 52 lastenlasta.

Kun soitin talvella Eilalle ja pyysin haastattelua, hän oli lämmittämässä leivinuunia. Ihmisten suh-

tautuminen haastattelupyynnöihin vaihtelee melkoisesti. Suhtautuminen haastattelupyynnöön riippuu paitsi aiheesta myös sukupuolesta. Yleensä miehet suhtautuvat siihen myönteisemmin.

Sen sijaan Eila ei kakistellut yhtään vastaan, vaan sanoi suostuvansa siihen vaikka heti. ”Sopiiko vartitunnin kuluttua”, kysyin. ”Kotona ollaan. Osoite on Rastiniementie 51”, Eila ilmoitti.

En tiennyt Eilan nykytilanteesta tarkemmin, kun en huomannut kysellä **Rikkosen Esalta**. Oletin, että Eila on yksineläjä. Vastassa oli kuitenkin Eilan lisäksi avopuoliso **Kalevi Savolainen**, joka kieltäytyi kaikenlaisesta haastattelusta.

-Minua on yhden kerran haastateltu Ilta-Sanomiin. Jouduin kuvan kanssa peräti lehden etusivulle, kun kyselivät paikallisten mielipiteitä thaimaalaisista poimijoista. Se kerta saa riittää, Kalevi tokaisi.

Eila oli sitäkin vuolassanaisempi. Jutustelussa ja kahvinjuonnissa vierähti leppoisasti pari tuntia. Haastattelun lopuksi hän toivotti tervetulleeksi kahville, jos vien hänelle kesäkuussa uuden lehden.

”Parhaimmillaan 16 henkeä nukkui samassa talossa”

Eila kertoi, että hän on syntynyt Ruokolahdella. Kotipaikka on tarkemmin sanottuna Mättölän kylässä Kekäleenmäessä. Hän on omaa sukua Koivistoinen. Esimerkiksi Kyläniemessä asuva koneyritystä ja rekakuljettajaa **Tapio Koivistoinen** on hänen veljenpoikansa. Toinenkin lähisukulainen, hänen tyttärensä **Tarja Rikkonen** (o.s. Lind) asuu Kyläniemessä miehensä **Aimo ”Ami” Rikkosen** kanssa.

Eila avioitui jo 17-vuotiaana metsuri **Erkki Lindin** kanssa. Erkki oli Enso-Gutzeitin ja **August Sunin** palveluksessa. Mutta metsätyöt lopuivat muutaman vuoden jälkeen ja hän joutui keskittymään kalastukseen ja kotitilan töihin.

Jo ennen naimisiinmenoaan Eila osallistui Kekäleenniemessä kotitilansa moniin töihin ja kävi myös muualla töissä, kuten tukkeja kuorimassa Talsionsaarella ja Kyläniemessä sekä pyykkiä pesemässä Mättölänkylän naapuritaloissa.

-Asuimme Erkin vanhempien kanssa samassa talossa Kyläniemessä eli samassa talossa kuin nykyisinkin. Parhaimmillaan meitä nukkui kuusitoista henkeä kolmessa pienessä huoneessa.

-Ihmeen hyvin tulimme toimeen, vaikka olikin ahdasta. Meillä oli hyvät perhesuhteet, kun appivanhemmat katsoivat tarvittaessa lapsia. Erkki oli rakas ja ihana aviomies.

Eilan muuttaessa Kyläniemeen vuonna 1950 kylä oli vilkas ja vireä yhteisö. Vakinaisia asukkaita oli noin 150, kun tällä hetkellä ympärivuotisia asukkaita on vain 14. Evakkoja oli Kyläniemessä vain **Alfred** ja **Emilia Myöhänen** perhe.

”Soini Myöhänen opetti meidät kalastamaan”

-Alfred Myöhänen oli merkittävä henkilö kyläniemeläisten kannalta, sillä hän opetti kyläniemeläiset kalastamaan verkoilla ja nuotalla. Toki Kyläniemessä kalastettiin, mutta se oli vain kotitarvekalastusta. Heidän poikansa **Soini Myöhänen** kannusti meitä-

• Kotiaskareet hoituvat. Eila pystyy edelleen hoitamaan lähes kaikki kotiaskareet leipomisista uuninlämmitykseen ja pihatöihin asti.

kin 1960-luvulla kalastamaan ja opasti meidät kalastuksen saloihin.

-Kun meillä oli taloudellisesti tiukkaa, ei tuntunut olevan varaa hankkia verkkoja. Onnistuimme kuitenkin saamaan kalastuslainan. Aluksi hankimme muutaman verkon velaksi. Parhaimmillaan pidimme neljää verkkojataan, joissa kussakin oli seitsemän verkkoa.

Eilan ja Erkin käytössä oli aluksi pieni puuvene puuvene. Kun perheen Riitta-tytär meni vuonna 1963 oppikouluun, Lindit hankkivat muoviveneen, joka oli ensimmäinen laatuaan Kyläniemessä.

-Tällöin kalastus helpottui merkittävästi, kun veneessä oli pieni perämoottori. Samalla kalastus muuttui entistä ammattimaisemmaksi. Muikkusaliit olivatkin 1960- ja 1970-luvuilla aika hyviä. Seitsemän verkon jatassa oli välillä toistasataakin kiloa muikkuja.

-Myöhemmin hankimme nuottia, joita vedimme kesällä ja loppusyksystä. Olin itsekin hoitamassa 16-metristä nuottaa vanhimman Sulho-poikamme kanssa. Talvella ja keväällä pidimme harvoja verkkoja.

-Olihan se kalastus aika kovaa hommaa, kun pyydykset oli koettava kovassa tuulessa ja talven pakkasilla. Moni sai siitä reumatismin. Kesällä kalastimme Kyläniemen eteläpuolella ja syksyllä pohjoispuolella.

Lindit myivät kalat kahdelle välittäjälle. 1980-luvun lopulla kalakannat jostain tuntemattomasta syystä romahtivat. Lindit joutuivat monen muun ammattikalastajan tapaan lopettamaan ja keskittymään karjanhoitoon.

”Myrkyvedet pilasivat kalastajien kädet”

-Vuonna 1982 jäin kalastuksesta pois, kun sydänoireiden takia jouduin eläkkeelle. Erkki jatkoi kalastusta Arto-poikamme kanssa.

Eila epäilee, että muikkukadon syynä oli vesien saastuminen. Hänen mukaansa muikku hävisi ensin Kattelussaaren vesiltä ja muutamia vuosia myöhemmin Kyläniemen vesiltä.

-Sellutehtaat laskivat niin paljon myrkyä Saimaaseen, että vesi tuntui ja haisi lipeäiseltä. Muutamilta kalastajilta käsien iho meni piloille. Muikkukannat elpyivät ja vedet puhdistuivat sen jälkeen kun sellutehtaat uudistettiin.

Lindeillä oli maata vain 3,4 hehtaaria, josta metsää 0,8 hehtaaria. Kun karjamäärä lisääntyi, tila joutui ostamaan rehua ja vuokraamaan peltoa naapureilta.

Kalle ja Lyyli Juustilta he vuokrasivat peltoa. Lehmien pito vuokramailla täytyi lopettaa, kun naapuri ja kesäasukas lappeenrantalaisrehtori Matti Strengeell vaati lehmien siirtämistä karpäsongelman takia.

Lindit käyttivät maitonsa itse ja kirsusivat osasta

voita aina vuoteen 1970 saakka. Tällöin Pertti Suika sanoi Eilalle, että ette usko, miten kallista maitoa juotte. ”Alkakaia toimittaa sitä meijeriin.”

-Otin ehdotuksesta vaarin ja tilasin tonkat meijeriltä. Jäähdytimme maidot kaivon vieressä olevassa saavissa. Vasta vuonna 1978 hankimme lypsykoneen, kun meillä oli viisi lehmää.

Eila vastusteli lypsykoneen hankintaa, kun hän pelkäsi, ettei osaa sitä käyttää. Hänen käteensä alkoivat olla niin huonossa kunnossa, että utareen vetimet eivät tahtoneet pysyä kädessä. Verkkojen kokeeminen kylmässä ja lipeäisessä vedessä olivat tuoneet reuman.

”Jokaisesta puolisosta miulla ihanat muistot”

-Vävy Aimo Rikkinen innosti koneen hankintaan ja sanoi, että hän kyllä opettaa anopin lypsämään. Erkki tilasi lypsykoneet meille, Tarjalle ja Aimalle, joka opetti meidät käyttämään lypsikonetta. Itse on pystynyt pienikokoisena käsittelemään lypsimiä, vaan Erkki hoiti sen.

-Erkki oli hyvä karjanjalostaja. Maidontuotamme lehmää kohti nousi tasaisen varmasti. Meillä oli korkeatuottoinen lypsykarja, kun jouduimme sen heti Erkin kuoleman jälkeen lopettamaan. Kaikki kuusi lypsylehmää ja hieho menivät heti kaupaksi, ja saimme niistä hyvän hinnan.

Kaksi vuotta Erkin kuoleman jälkeen Eila solmi avoliiton perniöläisen Martti Hiltusen kanssa. Tämä liitto päättyi kahdentoista vuoden jälkeen puolison kuolemaan. Joutsenolaisen Kalevi Savolaisen kanssa Eila on ollut avoliitossa kuusi vuotta.

-Haluan, että minulla on lähellä keskustelukumppani. Yksin ei ole mukava olla, kun asumme vähän syrjässä. Ja onhan se turvallista, kun on välillä saaraaloinen. Kaikki aviomieheni ovat olleet mukavia ja auttavaisia ihmisiä. Jokaisesta on miulla ihanat muistot.

www.reimgroup.com
- **asiallista isännöintiä**

**Etelä-Karjalassa REIM Imatra ja
REIM Lappeenranta,
sekä REIM Kiinteistövälitys Oy
www.reimrealestate.com**

Käyntiosoite: Väinö Valveen katu 2, 53900 Lappeenranta
Postiosoite: PL 34, 53101 Lappeenranta
puh. 0207 438 420 • www.reimgroup.com

Risto Riihimäki loihtii koululle uuden elämän

Teksti ja kuvat: Martti Hytti

• Luokkatilat remontoitu. Risto ja Kati Riihimäki ovat ripustaneet olohuoneen seinälle entisiä koulun tavaroita ja opetusvälineitä.

Ainakin joka toisessa suomalais-koulussa on kosteus- tai home-ongelmia. Tämä koskee erityisesti uudempia koulurakennuksia. Sen sijaan ennen 1960-lukua rakennettujen koulujen kosteus- ja homeongelmista ei puhuttu juuri lainkaan.

Eikö niitä ollut vai eikö niistä puhuta? Mahdollisesti niitä oli jonkin verran, mutta niistä ei puhuta, kun ihmiset eivät olleet niin herkkiä. Tosiasia lienee, että kosteus ja homeongelmat ovat lisääntyneet, kun elementtirakenteet ja ilmastoinnit yleistivät sekä rakentamisen laatu heikentyi.

Kuvaava esimerkki on Kyläniemen koulu. Siinä ei ole havaittu vakavia kosteus- tai homeongelmia. Kun koulu on rakennettu hirsistä, seinä on hengittävää materiaalia, eikä ilmastointia tarvita. Koulun hirsiseinät ovat aivan terveet ja kestävät vielä vaikka sata vuotta.

Harjakatto takaa puolestaan sen, että katon kautta ei yleensä pääse vesivahinkoja tapahtumaan. Myöskään maasta päin ei pääse kosteutta tiivistymään rakenteisiin, kun on tuulettuva alapohja ja alimman hirren alla on tervapahvi.

Yhden rakennusvirheen Kyläniemen koulun rakentajat tekivät. Lattiapalkkien ja keskimmäisten betonitukipilarien välistä oli jäänyt pieneltä matkalta tervapahvi laittamatta.

-Kosteus oli iskenyt entisten luokkatilojen puolella lattiapalkkeihin, jotka olivat lahonneet. Laho oli edennet lattian aluslautoihin, jolloin eristepuru oli pudonnut maahan. Näin lattian alla ei ollut lainkaan eristettä, toimitusjohtaja **Risto Riihimäki** kertoo.

”Koulun katon aion uusia kesän aikana”

Näin pienestä asiasta, kuten tervapahvista, voi olla kiinni rakennuksen kunto. Tervapahvin hinnasta se ei ole kiinni, vaan rakentajien huolimattomuudesta.

Risto aloittikin Kyläniemen koulun saneeraustyöt heti kiinteistön oston jälkeen vuonna 2011, eikä urakka ole vielä valmis.

-Koulun puolelta lattiat on uusittu, mutta ei vielä entisen asunnon puolelta. Sillä ei ole kuitenkaan vielä kiirettä. Kevään projektina on laiturin rakentaminen saunarantaan.

-Koulurakennuksen katon aion uusia kesän kuussa. Samalla pidennän räystäitä, kun ne ovat turkasen lyhyet. Vesirännien asennuksen jälkeen pitää vielä seinät maalata.

Koulurakennuksessa on uunilämmitys, mutta Risto asennutti jo alkuvaiheessa maalämmityksen. Kouluun tulee vesi sisään omasta rengakaivosta ja menee ulos lokasäiliöihin. Vesi on riittänyt kuivanaikin kesänä.

-Kaivon jouduin putsamaan, kun pohjaan oli kertynyt lietettä. Uppopumpulla tyhjensin sen ensin vedestä ja sen jälkeen ämpärillä nostin lietteen pois. Nyt vesi on puhdasta ja kirkasta.

”Koulun hankkimista en ole katunut”

Puuhaa on koko ajan riittänyt, kun viime vuonna oli kanalaprojekti. Sitä ennen Risto uusi saunan katon ja asensi uuden kiukaan. Pihankin hän joutui salaojitamaan, kun rannan puoli oli vesijättömaan tapaista.

-Koulun hankkimista en ole katunut, vaikka jatkuvasti on ollut remontoitavaa. Idean koulun ostamisesta sain isältäni **Markku Riihimäeltä** ja **Jussi Viuhkoselta**.

-He painottivat, että koulu on hyvällä paikalla ja sopivien kulkuyhteyksien päässä. **Aaro** ja **Maija Heinilä** halusivat luopua koulusta, kun Aaron kunto alkoi heiketä. He ostivat Imatralta asunnon.

Aikoinaan koululla opettajana toiminut **Alma Lairi** osti koulukiinteistön kunnalta. Sen jälkeen koululla oli muitakin omistajia. Koulurakennuksessa on tilaa 200 neliometriä ja tontti on kahden hehtaarin suuruinen. Koulun tontilla oli jo kunnan omistuksen aikana pihavarasto ja rantasauna.

Yrittäjä Risto Riihimäki

Syntymäaika ja paikka: 12.9.1971 Lappeenranta.

Koulutus: teknillinen opisto jäi kesken, kun yrittäjyys kiinnosti enemmän kuin opiskelu.

Perhesuhteet: Kati-vaimo ja kolme lasta, isä lääkäri Markku Riihimäki.

Ura: aloitti yritystoiminnan vuonna 1992.

Yritys: Idän Liikenne, joka on keskittynyt rekkaliikenteeseen Venäjällä.

Yrityksessä kymmeniä työntekijöitä ja useita kymmeniä rekkoja.

Asunnot: kerrostaloasunto Lappeenrannassa, vapaa-ajanasunto Taipalsaaren Kyläniemessä.

Harrastukset: maastoautoilu kilpailumielessä.

Mieliruoka: kaikkiruokainen.

Mielijuoma: lähes kaikki käy.

Mitä luet: sanomalehtiä.

Mitä katsot televisiosta: en mitään.

Katariina Riihimäen lemmikkinä on neljä kanaa ja kukko

Teksti ja kuvat: Martti Hytti

Koira, kissa, marsu, kani ja rotta ovat nuorten yleisiä lemmikkieläimiä. Sen sijaan siivekkäät eläimet ovat melko harvinaisia. Koululaisen **Katariina Riihimäen** lemmikkeinä ja samalla hoidokkeina on neljä kanaa ja kukko. Lisäksi hänellä on ratsastusharrastuksen vuoksi hoidokkina poni.

• Erikoiset lemmikit. Katariina on innokas eläinten hoitaja.

Katariina vastaa pitkälti kanojen, kukon ja ponin ruokinnasta ja hoidosta. Lisäksi hän osallistuu hieman perheen kesäasunnolla kolmen lampaan ruokintaan.

Kotieläimet ovat kiinnostaneet kaupunkilaistyttyä pitkään. Ensimmäisinä olivat kotieläiminä kissat, joita tällä hetkellä on kolme kappaletta. Ratsastusharrastus tuli hieman myöhemmin.

Kanat hankittiin perheen pihakanalaan viime vuonna. Risto Riihimäen firman työntekijä toi kanat auton takakontissa Sallasta saakka eli Lapista. Kanoja oli alunperin viisi, mutta yksi kuoli viime kesänä tuntemattomasta syystä.

-Kanojen touhua on kiva katsella ja niitä on mukava syöttää. On myös mielenkiintoista kerätä munat talteen. Kanani ovat ahkeria munijoita. Joka päivä jokainen pyöräyttää yhden munan.

-Välillä munia joutuu etsimään pesän ulkopuolelta, kun kanat pyrkivät hautomaan munia ja saamaan poikasia. Paras kanaruoka on paistettu kananmuna. Syön yhden munan lähes joka päivä.

Katariina on niin kiinnostunut ja innostunut kanoista, että piti koulussa esitelmän kanojen hoidosta ja ruokinnasta.

”Kukko on komea kellanruskeine sulkineen”

-Kukko on komea ilmestys kellanruskeine sulkineen. Olen antanut jokaiselle nimetkin. Kukko on Leo, ja kanojen nimet ovat Martta, Päivi, Kirsti ja Helmi.

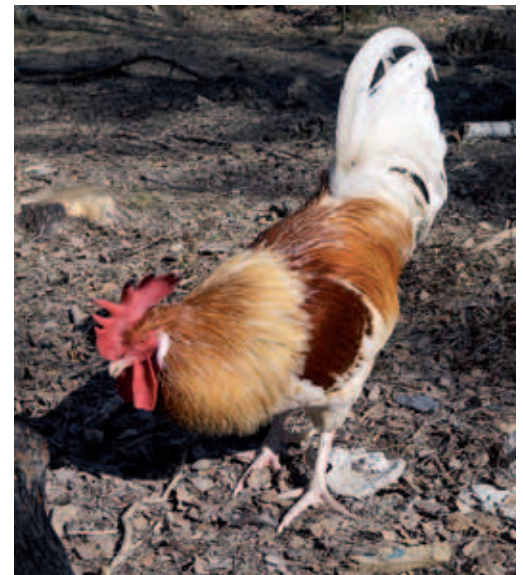
Kanoja oli alunperin viisi, mutta yksi kuoli viime vuonna tuntemattomasta syystä.

-Tarkoituksena oli syksyllä teurastaa ja syödä kanat. Emme sitten raaskinneet, kun Katariina piti niiden ruokkimisesta ja hoidosta, **Kati Riihimäki** toteaa.

Idea pihakanalan tai paremminkin kotitarvekanalan perustamisesta syntyi Katin mukaan siitä, kun lasten leikkimökki kävi kaupungissa tarpeettomaksi. Sille yritettiin kehittää uutta käyttöä ja Kati keksi pihakanalan. Leikkimökki kuskattiin Kyläniemeen, ja viime kesän se toimi kesäkanalana.

-Leikkimökki oli kuitenkin epäsovelia ympärivuotiseen käyttöön. Risto innostui rakentamaan talvilämpimän kodin kanoille, kun netistä löytyi hyvät ohjeet, vanha maakellari muutettiin kanoille sopivaksi talviasunnoksi.

Kanat munivat edelleen hyvin viime talvena, eikä Kati osaa arvioida kuinka pitkään muninta jatkuu.

• Kanatarhan kingi. Komea kukko pitää kanatarhassa järjestystä yllä.

Hän uskoo, että muninta hiipuu pikku hiljaa. Hän varautuu hankkimaan kesäksi kaksi kanaa lisää.

-Kanat pärjäsivät talvella hyvin, kun **Markku Riihimäki** ja **Esa Rikonen** kävivät viikolla vuoropöydään keräämässä munat. Viikonloppuna kävimme täyttämässä automaattit ja siivoamassa paikat.

”Pihakanalan munat maistuvia”

Riihimäkien kanat ovat kunnan luomueläimiä. Ne saavat vapaasti käyskennellä kanalassa ja tilavassa pihatarhassa.

-Kyllä meidän kananmunien maku on aivan toista luokkaa kuin kaupan munissa. Kaikki munat käyvät hyvin kaupaksi. Pääosan syömme itse, mutta osan annamme naapureille ja tuttaville. Meillä on seinällä vanha mainoslause: ”Syö muna joka aamu sillä on kultainen sydän.”

Kanojen ja lampaiden pito vaatii luvan Eviralta. Eläimet rekisteröidään valtakunnalliseen tiedostoon. ELY-keskuksen tarkastajat käyvät lisäksi tutkimassa, että tiedot pitävät paikkansa ja eläimiä hoidetaan asianmukaisesti.

-Lampaidenhoito lähti siitä, kun Markulla oli aidantarpeet valmiina, Lampaita on oltava vähintään kolme, kun se on laumaeläin. Poni ei ole meidän, mutta se on kesän hoidossamme. Katariina on sitä kaksi vuotta kaupungissa hoitanut.

Kesäksi koululle saapuu lisäksi Katariinan hoidokkiponi Papula sekä sille kaveriksi lämminverinen Lama-tamma.

Monipuolinen lähipaino vuodesta 1942.

lprint

Ratakatu 41, 53100 Lappeenranta • 0207 336 600
toimisto@lprint.fi • lprint.fi

Teksti ja kuvat: Martti Hytti

Kyläniemen metsästäjät pitävät hirvi- ja pienpetokannat kurissa

Uudenaikaiset tekniset laitteet, kuten maatutka ja gps-paikannin, helpottavat metsästystä

Kyläniemen eläinkanta on varsin runsas ja monipuolinen. Metsästäjillä riittää puuhaa, jotta etenkin hirvi- ja pienpetokannat pysyvät kurissa. Vähäisestä metsästäjien määrästä huolimatta pienpetokantaa on harvennettu tehokkaasti. Uudenaikaiset tekniset laitteet, kuten maatutka ja gps-paikannin, helpottavat merkittävästi metsästystä.

Metsästäjien mukaan Kyläniemessä oli syksyn hirvijahdin jälkeen vielä ainakin kahdeksan hirveä, joista 4-6 hirveä jäi Kyläniemeen talvehtimaan. Viime vuonna tehtiin yksi karjuhavainto. Se kävi tiettävästi vain visiitillä. Kettukanta on Kyläniemessä hyvä, mutta ilveksiä ei ole havaittu kymmeneen vuoteen.

Pienpedoista ovat kiusallisimmat villiminkki, supi, mäyrä ja näätä. Villiminkki ja supi syövät pikkulintoja ja niiden munia. Myös näätä on melkoinen tuhoeläin, joka tunkeutuu helposti ihmisten asumuksiin ja aiheuttaa siivotonta jälkeä.

Alkujaan Kyläniemessä oli kaksi hirviseuraa: kylän ja Stora-Enson. Parikymmentä vuotta sitten seurueet yhdistyivät. Tällä hetkellä Kyläniemen hirviseuraa kuuluu viisi osakasta. Seurueen puheenjohtajana ja jahtipäällikkönä on yrittäjä **Mika Rikkonen**.

Viime vuonna seurueella oli kaatoluvat kahdelle aikuiselle hirvälle ja kahdelle vasalle. Lupien määrä on koko ajan vähentynyt. Parhaimmillaan seurueella on ollut pitkälti toistakymmentä kaatolupaa.

Villiminkkejä, supeja ja näätiä Kyläniemen metsästäjät ovat hävittäneet vuosien ajan. Tulostakin on syntynyt. Pahimmillaan esimerkiksi näätiä on pyydystetty vuodessa kymmenkunta. Nyt näätäkanta on pienentynyt niin paljon, että viime vuonna satimiin on jäänyt vain pari näätä.

Myös ketut ja jänikset ovat kuuluneet viime vuosina saalisluetteloon. Sen sijaan susia tai kahuja ei ole Kyläniemessä kaadettu.

Hirviseuraa on metsästysmaata noin 2.100 hehtaaria. Metsästysmajaa seurueella ei ole, mutta on laavu tai paremminkin katos sekä joukko ampumalavoja.

Seurue kantaa kuitenkin huolta eläinkannan hyvinvoinnista. Seurueella on riis- tapeto ruokintalaitteineen, joissa on kauraa ja rehukaalia. Hirvien suolantarve täytetään nuolukivillä.

• Onnistunut jahti. Viime syksyn hirvi jahti sujui hyvin, sillä kaikki luvat tulivat käytettyä. Mika Rikkonen teki kaadon. Syksyn ensimmäistä saalista ihailevat Mikko Lampinen (vas.), Mika Tella, Kimmo Suikka, Janne Suikka, Mika Rikkonen ja Jukka Villanen.

Teksti ja kuvat: Martti Hytti

Mika Rikkonen aloitti jo 10 vuoden iässä metsästysharrastuksen

• Innokas metsästäjä. Rike-suomenajokoira on on mainio apuri kettu- tai jänisjahdissa. Mika on ottanut supien ja kettujen nahkoja talteen.

Vuosien varrella kaatunut hirviä, ilveksiä, kettuja, supia, mäyriä ja näätiä

Rakennusalan yrittäjä **Mika Rikkonen** on Kyläniemen innokkaimpia metsästäjiä. Hän aloitti metsästysharrastuksen jo 10-vuotiaana isän ja sukulaisten kanssa. Hän viettää ison osan vapaa-ajastaan metsällä.

Vuosien varrella hän on kaatanut hirviä, ilveksiä, kettuja, jäniksiä, mäyriä, supeja ja näätiä. Metsästyksessä hänellä on apuna kuusi erilaista asetta, kaksi suomenajokoira, kaksi terrieriä luolakoirina, maatutka ja gps-paikannin.

-Kipinän metsästykseseen olen saanut ympärillä olevista ihmisistä. Kun isällä oli luolakoira, innostuin ensimmäiseksi pienriistan metsästämiseen.

-Metsästyksessä viehättää luonnossa oleminen ja liikkuminen, eikä suinkaan tärkeintä ole riistan saaminen, kuten monet metsästystä harrastamattomat kuvittelevat.

-Nautin suuresti, kun saan kouluttaa koiria ja seurata niiden kehitystä. Totta kai pitää koiratkin palkita joskus hyvällä kaadolla. Pääasiassa metsästä pienriistaa. Sorsastusta harrastan hieman.

”Ilvesjahti on ollut ikimuistoisimpia metsästystapahtumia”

Metsästyskortin Mika suoritti jo 14-vuotiaana. Hirvijahdissa hän toimi ensin ajomiehenä ja viimeiset kymmenen vuotta ampujana. Viime vuosina seurue ei ole tarvinnut ajo- ja passimiehiä, kun koirat ovat hoitaneet ajon.

-Karhujahdissa en ole käynyt, mutta kyllä se kiinnostaisi. Ehkä ensi vuonna pääsen ruolahtelaisten karhujahtiporukkaan. Kaksi ilvestä ammuin viime talvena Ruokolahden puolella.

-Ikimuistoinen metsästystapahtuma on ollut ilveksen ampuminen, jonka kaatamisessa on haastetta. Siinä oli jotain kiehtovaa, kun se on varovainen kissaeläin ja hankala löytää. Siinä on sitä viekkautta. Otin taljat talteen ja toisen pää tulee täytettynä kodin seinälle.

-Yhtä ikimuistoinen ja paljon vahduttavampi tapahtuma oli, kun ensimmäinen terrierini juuttui ketun luolaan. Yritimme neljän päivän ajan kaivaa sitä turvaan. Lopetimme viidentenä päivänä, kun lemmikkini valitusta ei enää kuulunut luolasta. Jos silloin olisi ollut saatavana maatutka, koirani olisi ehkä pelastunut.

Mika sanoo olevansa työtä pelkäämätön ihminen, jonka mielestä kaikenlainen työ on arvokasta. Hän ei kaihda pienempiäkään urakoita ja on valmis kulkemaan työn perästä pitemmällekin.

-Yrittäjän on oltava nöyrä, mikäli aikoo saada riittävästi töitä. Jos liikaa valikoi urakoita, saa helposti huonon maineen.

Töitä rakennusalan ammattilaiselle kyllä hänen mielestään riittää.

-Esimerkiksi Kyläniemessä on niin paljon kesämökkejä ja vapaa-ajanasuntoja, että siellä olisi jollekin moniala-ammattilaiselle tai kylätalkkarille runsaasti töitä.

Yrittäjä Mika Rikonen Joutseno

Syntymäaika ja -paikka: 5.9.1984 Taipalsaari.

Koulutus: ammattikoulun rakennuslinja.

Perhe: vaimo, neljä koiraa ja kissa.

Asunto: omakotitalo Joutsenon Aholassa.

Ura: ammattikoulun jälkeen rakennusalan yritysten palveluksessa laatoitus- ja saneeraus- töissä, perusti rakennusalan yrityksen toiminimi M. Rikosen viisi vuotta sitten.

Harrastukset: metsästys ja moottoripyöräily.

Mieliruoka: hirvenlihasta valmistettu karjalanpaisti.

Mitä luet: en juuri mitään.

Mitkä suosikkiohjelmia televisiossa: erilaiset sarjat.

Mikä parasta Kyläniemessä: meillä on sellainen sanonta, jonka voisi laittaa siihen. "Parasta Kyläniemessä on se, että aina voi lähteä Kyläniemestä pois, mutta Kyläniemi ei lähde koskaan sinusta pois.

Kimmo Suikalla on kymmenkunta asetta

"Ensimmäisen hirven ampuminen on ikimuistoin metsästystapahtuma"

Yrittäjä **Kimmo Suikka** aloitti 13-vuotiaana metsästysharrastuksen isänsä Kalle Suikan kanssa. Vuosien varrella hän on ampunut parikymmentä hirveä, muutamia kettuja, supeja ja näätiä.

Hänellä on aseita moneen lähtöön. Kaapista löytyy kymmenkunta asetta haulikosta hirvikivääriin. Valtaosa aseista on perintönä edesmenneeltä isältä, joka oli innokas metsämiest.

-Metsästys on kiva harrastus. On rentouttavaa liikkua raikkaassa luonnossa ilman kiireen häivää. Saalis ei ole tärkeä, vaan liikunta ja mukava seura.

Kimmo toimii Kyläniemen hirviseurueen varajähtipäällikkönä. Nykyisin hänellä jää metsästämiseen entistä vähemmän aikaa työkiireiden takia. Hänellä on rakennusalan töitä paljon enemmän tarjolla kuin voi ottaa vastaan, vaikka hän tekee usein 12-tuntisia päiviä seitsemänä päivänä viikossa.

-Kipinän metsästämiseen sain isältä. Lähdin ukosten mukaan metsästäämään 12- tai 13-vuotiaana, vaikka en saanutkaan käyttää vielä asetta.

-Hankin metsästyskortin 15-vuotiaana ja samana vuonna ammuin ensimmäisen hirven. Ensimmäisen hirven ampuminen on ikimuistoin metsästystapahtumani. Sitä ei kyllä unohda kyllä koskaan.

Kimmo pitää Kyläniemen hirvikantaa nykyisin hyvänä. Syksyllä on kaadettavaa ja kanta uusiutuu sopivasti.

"Joskus Kyläniemessä oli satakin hirveä"

-Joskus 1980-luvulla Kyläniemen hirvikanta oli erittäin runsas. Laskennan mukaan Kyläniemessä oli eräänä vuonna noin sata hirveä. Välillä nähtiin 30 hirven laumojia. Hirviseurueilla oli jopa 40 kaatolupaa. Syksyn jahdin jälkeen hirviä lienee tällä hetkellä kymmenkunta. Karhuja ja susiakin Kyläniemessä vierailee satunaisesti.

Kimmo on ammatiltaan muurari. Hän tekee kaikkia muuraukseen ja laatoitukseen liittyviä töistä sekä toimii samalla Tulikiven uunimestarina. Hän on Mika Rikkosen tapaan työtä pelkäämätön yrittäjä ja alansa arvostettu huippuosaaja.

Tästä kuvaava esimerkki on toissa vuodelta. Jouluattona naapurini pihalle Lappeenrannassa ilmestyi pakettiauto, jonka kuljettaja aloitti kylpyhuoneremontin. Kun muut tekivät viimeisiä joululaumistelujaan, naapurissa purettiin vesivahingon aiheuttamia rakenteita.

Remonttoja työskenteli kaikki joulupyhät aamusta iltaan. Kovasti ihmettelimme, kuka uhraa joulupyhät auttaakseen apua tarvitsevia. Talon isäntäväki oli remontin alkupäivät matkoilla, mutta pääsi palamaan lähes asumiskuntoiseen taloon viikon kuluttua.

Tosin remontti jatkui vielä useita viikkoja, kun myöhemmin selvisi, että vesivahinkoja oli tapahtunut aikaisemminkin. Paikat tulivat kuitenkin kuntoon ja talon asukkaat olivat tyytyväisiä lopputulokseen.

Remonttoijan henkilöllisyys selvisi minulle tammiukuun alkupäivinä, kun tunnistin tutun miehen Kyläniemestä.

Yrittäjä Kimmo Suikka Lappeenranta

Syntymäaika ja -paikka: 9.2.1971 Taipalsaari.

Koulutus: ammattikoulun rakennuslinja.

Perhesuhteet: thaimaalainen vaimo.

Asunto: kerrostaloasunto Lappeenrannan kaupunginlahden rannalla.

Ura: rakennusliike Raimo Kettusen palveluksessa, perusti rakennusalan yrityksen toiminimi K. Suikan, joka on keskittynyt muuraus- ja laatoitustöihin.

Harrastukset: metsästys, kalastus, laitesukellus ja moottoripyöräily.

Mieliruoka: lihapullat.

Mielijuoma: olut.

Mitä luet: sanomalehtiä.

Mitä katsot televisiosta: aika ei riitä kuin uutisten katseluun.

Mikä parasta Kyläniemessä: rauhallinen sijainti.

PROHEAT.FI
energia-alan asiantuntija

Teksti ja kuvat: Martti Hytti

”Meitä ei yhtään harmita tappio Suomen kaunein koti-kilpailussa”

Karhujen Villa Riviera on puuarkkitehtuurin helmi

Pirjo ja Ilpo Karhun vapaa-ajanasunto on parin vuoden ajan ollut jatkuvasti julkisuudessa esillä. Arkkitehti **Olavi Koposen** suunnittelema huvila onkin todellinen puuarkkitehtuurin helmi, joka kiinnostaa ulkomaita myöten.

•Oktoberfest-juhla. Pirjo ja Ilpo ovat kahtena syksynä järjestäneet ystävilleen ja yhteistyökumppaneilleen oktoberfest-juhlan. Kuvassa Pirjo toivottaa vieraat tervetulleeksi.

Viime vuonna Villa Rivieraa esiteltiin laajasti ranskalaisessa kuvalehdessä. Useassa kotimaisessa aika- ja sanomalehdessä huvilaa on esitelty sanoin ja kuvin. Villa Riviera osallistui myös Mainos-TV:n tuottamaan ”Suomen kaunein koti” -kilpailuun, mutta karsiutui finaalista.

-Meitä ei yhtään harmita tappio Suomen kaunein koti” -kilpailussa, eikä harmita, että osallistuimme kilpailuun. Saimme lähes maksimipisteet ja putoimme vasta tuomariäänestyksen jälkeen.

Itse asiassa Karhut eivät olisi halunneet osallistua kilpailuun lainkaan, koska kyseessä on vapaa-ajan asunto. Lopulta he suostuivat, kun kuusi tai seitsemän kertaa pyydettiin.

-Ohjelmasta saattoi saada sen käsityksen, että ihmiset tyrkyttyivät mukaan. Me emme tehneet sitä, vaan sanoimme monta kertaa ei, koka tämä ei ole meidän ykköskoti. Katsoimme, että tämä olisi väärässä sarjassa. Tuottaja sai lopulta meidät suositeltua ohjelmaan.

-Positiivista oli se, että saimme upean TV-kuvauksen Villa Rivierasta. Samalla nähtiin, miten saman päivän aikana televisio-ohjelma tehdään. Se oli mielenkiintoista. Erikoista oli se, että ohjelma saatiin kerralla purkkiin. Yleensä se vaatii useampia otoksia. Meillä on aika paljon TV- ja esiintymiskokemusta entuudestaan.

Pirjo on erittäin tyytyväinen rakennusprojektin sujumiseen, kun hanke oli poikkeuksellisen vaativa.

”Olemme erittäin tyytyväisiä huvilaamme”

-Olemme erittäin tyytyväisiä huvilaamme ja maisemaan. Kiitosta ansaitsevat niin rakennuksen suunnittelija arkkitehti Olavi Koponen kuin rakennusporukan vetäjä, rakennusmestari **Risto Karjalainen**.

•Upea seinäpinta. Makuu- ja saunarakennuksen seinä on pinnoitettu lehtikuusen paanuilla.

Suunnittelijalla ja rakentajalla oli ennestään vaativia yhteisprojekteja, joten yhteistyö sujui.

-Maisema on aivan uskomaton. Kun tulee talvella kaupungista tänne ja näkee joka paikkaan, eikä ole seinää vastassa, tulee vau-ilmio. Ihmisen psyykelle ja mielelle on hyväksi, kun on avaruutta ja luontoa ympärillä. Pidän hurjasti täällä olemisesta.

Ilpo on samoilla linjoilla.

-Puun, lasin, metallin ja kiven yhdistäminen vaatii tekniikan tuntemista ja millimetrin tarkkaa työtä. Metrimitalla ja vatupassilla työ ei olisi onnistunut, vaan tarvittiin apuna muun muassa laseria.

-Kyllä tämä on miljöön on upea. Vastaavaa saa kylä hakea Suomesta. Saimaa on toki kokonaisuutena hieno, mutta Kyläniemi on Saimaan helmi. Toinen loistava paikka on Lappeenrannan satama.

-Myös tontti ja alueen maaperä on ykkösluokkaa, kun ranta on hienoa hiekkaa ja takana on jylhä soharaju. Muutama päivä sitten keräsin tontilta puoli ämpäriä korvasieniä. Viime kesänä Pirjo poimi huvilan vierestä usein aamulla mukillisen mustikoil-ta viilin sekaan.

”Ympäristö niin upea ettei tarvita suurta puutarhaa”

Pirjo myöntää, että he antoivat Villa Rivieran suunnittelussa arkkitehdille varsin vapaat kädet.

-Halusimme, että rakennuksessa yhdistettäisiin puuta, lasia ja kiveä. Hieman arvelutti, että syksyllä voi pelottaa, kun on isot ikkunat ja ulkona mustaa ja pimeää. Olli-arkkitehdillä oli ratkaisu: rakennuksen ulkovalaistuksella saadaan pimeys karkoitettua ja turvallinen fiilis.

Ilpo totesi, ettei Villa Riviera ole täysin arkkitehdin luomus, vaan rakennuttajienkin käden jälki näkyy.

-Olin lähes joka päivä rakentajiin yhteydessä. Tähän tehtiin meidän kannalta muutamia tärkeitä muutoksia, mutta arkkitehdin luovuuteen ei puututtu. Täällä oli alunperin viheralueita enemmän.

•Valoisa olohuone. Olohuoneessa ja väljyyttä ja korkeutta. Suuret ikkunat luovat valoisan tunnelman.

Pienensimme viheralueita ja kasvatimme terassitilaa. Katsoimme, että tämä ympäristö on niin kaunis, ettei tarvitse rakentaa suuria puutarhoja.

Sisätiloissa tehtiin Pirjon mukaan arkkitehdin suunnitelmiin pari muutosta.

-Halusin yläkerran makuuhuoneen yhteyteen WC:n, ettei yöllä tarvitse kömpiä alakertaan. Lisäksi halusin buduaarin puketumistilaksi sekä ammeen, jossa voi lekotella lämpimässä vedessä.

”Halusimme rakentaa yksilöllisen ratkaisun”

Rakennuksen valmistumisesta tulee syksyllä kolmas vuosi täyteen. Itse rakennuksessa he eivät koe muutostarpeita. Avarat tilat ovat molempien mieleen.

-Käyttömukavuutta paransimme rakentamalla terassin rantaan. Kahden rakennuksen ratkaisu saattaa joistakin tuntua hankalalta, kun lähtee tekemään aamiaista toiseen rakennukseen.

-Vähän saattaa tuntea välikössä syksyllä tai talvella vilua, mutta raikas ilma herättä sopivasti aamuunisen. Tavallaan se on muutenkin mukava. Miksi pitää rakentaa aina samalla tavalla yhteen massaan.

Rakennuksessa on kaikki mukavuudet ja hyödynnetty uusinta tekniikkaa, johon kuuluvat ilmastointi, maalämpö, valokuitukaapeliyhteys, videovalvonta ja hukkalämmön talteenotto.

-Maalämpöjärjestelmä on toiminut moitteettomasti ja tuottanut lämpöä edullisesti. Lämpöä on aina riittävästi, vaikka olemme ison, aavan selän rannalla. Kun talvella ja syksyllä selältä tuulee 20 metriä sekunnissa, se jäädyttää rakenteita kummasti, kun vielä on tuulettuva alapohja.

-Videovalvonta toimii loistavasti valokuituyhteyden ansiosta. Saamme kaupungissa nopeasti reaaliaikaista kuvaa kahdelta kameralta. Aikaisemmin valvonnassa ja yhteydenpidossa oli ongelmia. Imatran Seudun Sähkölle voisi antaa palautetta sähkön siirtomaksujen kalleudesta. Miksi siirtomaksu on isompi kuin kulutuslasku?

•Terassi rantahietikolla. Rannassa on kiva lekotella tai lukea kirjaa.

Pirjo toimii edelleen yrittäjänä, vaikka myikin Konsun vuonna 2009. Vuoden 2013 heinäkuuhun saakka hän toimi kuitenkin Konsun toimitusjohtajana. Tällä hetkellä hän vetää vuonna 1988 perustamaansa ja omistamaansa Centre d'Expertiseä, joka on keskittynyt koulutus- ja konsultointipalveluihin.

Pirjo on useiden yritysten hallituksessa ja oli vuosina 2012-2014 Etelä-Karjalan kauppakamarin puheenjohtajana, nyt varapuheenjohtajana. Suomen

Yrittäjien kasvu- ja kansainvälistymisvaliokuntaan hän on kuulunut puheenjohtajana ja varapuheenjohtajana lähes 10 vuotta.

Vuonna 2012 hän sai kolmantena naisena Suomessa arvostetun yrittäjäneuvoksen arvonimen ansioistaan yrittäjänä Venäjän -kaupassa. Ilpo on toiminut Ruokolahden matsäkoulun johtajana ja sittemmin Konsussa laatu- ja markkinointijohtajana. Mutta on nyt eläkkeellä.

Yrittäjäneuvos Pirjo Karhu

Syntymäpaikka: Parikkala.

Koulutus: ylioppilasmerkonomi, taloushallinnon maisteri.

Perhesuhteet: aviopuoliso Ilpo, tytär, poika ja neljä lastenlasta.

Ura: kirjanpito tehtävissä Lappeenrannan Osuuspankissa ja Etelä-Karjalan Yrittäjät ry:n tilitoimistossa, yrittäjäksi vuonna 1982, jolloin osti yhtiökumppaninsa kanssa yrittäjäjärjestön tilitoimiston liiketoiminnot ja perusti Lappeenrannan Konsulttipalvelu Ky:n, josta monien vaiheiden jälkeen kehittyi merkittävä ja palkittu Venäjän -kaupan kehittäjä ja osaja Konsu Oy, jonka hän myi Suomen suurimmalle talous- ja palkkahallintoyritykselle Pretax Oy:lle (sittemmin Accountor Group).

Harrastukset: kirjallisuus ja runot, kuntoilua sopivasti, vapaa oleskelu huvilalla.

Asunnot: terassiasunto Lappeenrannan satamassa, vapaa-ajanasunnot Taipalsaaren Kyläniemessä, Savitaipaleella ja Luostolla.

Ruokolahden Metsä- ja Rakennuspalvelu Ky

Mika Luukkonen • 0400 400 124

- polttopuupalvelu
- kaivinkonetyöt
- kalliomurskeet
- rakennustyöt
- jätevesijärjestelmien rakennus yms.

Arkkitehti Olavi Koponen:

Villa Rivierassa oli monenlaisia haasteita

Suomen ehkä tunnetuin ja arvostetuin puusuunnittelun arkkitehti Olavi Koponen myöntää, että Villa Rivierassa oli monenlaisia haasteita. Niitä aiheuttivat upea rakennuspaikka, vaativat rakennuttajat ja ulkopuoliset odotukset.

Hän on tyytyväinen lopputulokseen ja toivoo, että myös huvilan omistajat ovat kolmen vuoden asumiskokemuksen jälkeen onnellisia.

Oliko Villa Riviera haasteellinen ja mielenkiintoinen suunnittelukohde? Saitteko suunnittelussa vapaat kädet, arkkitehti Olavi Koponen?

-Jokainen suunnittelukohde on haasteellinen, jos tekee töitä oikealla asenteella. Tässä tapauksessa haasteen muodostaa erikoisen hieno paikka, hyvät tilaajat ja tietysti omat intentiot, joista osa on ulkopuolelta tulevia ja perustuvat aiempien töiden luomiin odotuksiin.

-Karhut eivät määrittäneet yksityiskohtaisesti toiveitaan, aika yleisellä tasolla ja sitten kun esittelin luonnoksiani, niistä keskusteltiin. Eli tässä mielessä he antoivat täysin vapaat kädet.

-Sinänsä, minulle tilaajan osallistuminen on hyvin tärkeää, koska vain he voivat tietää tarpeensa ja mieltymyksensä, joihin etsin vastauksia. Jos tilaajat eivät pääse prosessiin mukaan, olen suunnittelijana hieman ”sokea”.

-Lopputuloks voi silloin olla ihan jotain muuta, mitä asiakkaat ovat kuvitelleet. Toinen äärimmäisyyshän on se, että tilaajat pitävät itseään myös parhaina arkkitehteinä pöydän ympärillä istuvien joukossa.

Oletteko tyytyväinen lopputulokseen? Onko jälkepäin tullut mieleen yksityiskohtia, joita olisi pitänyt muuttaa?

-Olen lopputulokseen tyytyväinen, eikä nyt ole mielessä mitään, joka olisi pitänyt tehdä toisin. Yleensä en mieti uusiksi toteutettuja töitä, jotain yksityiskohtia voi tulla eteen, jos asuu itse rakennuksessa.

-Tietysti, lopputuloksesta keskeinen ansio on Rikulla ja Jyrillä. Ja Karhut ovat mahdollistaneet kaiken, heihin verrattuna kaikki me muut ollaan hiirulaisia.

Mitä etuja on siitä, että rakennuksessa on kaksi ulkokattoa? Vähentääkö se vesi- ja homevaurioiden mahdollisuutta?

-Minä olen itse asiassa opiskeluaikana saanut päähäni että taloilla pitää olla ”saateenvarjo”, joka suojaa ne. Käytännössä se on osoittautunut hyväksi lähtökohdaksi. Sen alla voi sitten suunnittelijana tai käyttäjänä olla löysin rantein.

TERVETULOA ENSIMMÄISEN LUOKAN MATKALLE – VAIKKA MAAILMAN ÄÄRIIN!

Suorien yhteyksien operaattorinasi toimii BLC Telecom.

L O N D O N
N E W Y O R K
K Y L Ä N I E M I

Kyläniemestä Shanghaihin 0,2 sekunnissa? Vaikka ihan niin kiire ei aina olisikaan, hidasteleva netti on aikavaras, jota ei tarvitse sietää. Kiinteä laajakaista ei odotuta, vaan vapauttaa aikaasi. Se on suora yhteytesi maailmalle – ensimmäisessä luokassa. Nopea ja luotettava kiinteä nettiyhteys tuo kotiisi television viihdepalvelut sekä nykyaikaiset keinot viestiä ja seurata maailman tapahtumia.

Yksi yhteys, yksi kuukausimaksu ja riittävästi kaistaa koko perheen käyttöön.

-Ratkaisuhan on periaatteessa sama kuin perinteinen ullakolla varustettu talo, ja se kyllä vähentää vaurioriskiä ja ainakin tekee ongelman helpoksi havaita.

Villa Riviera on kahdessa erillisessä rakennuksessa. Onko se tyylikeino vai asumismukavuutta lisäävä?

-Joku kommentoi minun suunnitelmia sanomalla, että on tietysti hienompaa tehdä kaksi kuin yksi taloa...mutta taustalla on paikan tekeminen, ulko- ja sisätilan yhdistäminen, toiminnallinen erottaminen yksityiseen ja yhteiseen. Itse asiassa minulla on aika vähän tyyllisiä fiksaatioita, haluan suunnitella rentoja paikkoja, epämuodollisia, ystävällisiä. Sen tavoittelussa kaikki on sallittua.

Miksi katon harja on kalteva. Poistaako se rakennuksen laatikkomaisuuden? Mielestäni tämäkin on hieno tyylikeino.

-Itse asiassa, katon kallistukselle on yksi käytännön syy: Karhut halusivat oman makuuhuoneensa toiseen kerrokseen ja sen vuoksi kattoa piti nostaa, mutta huomasin, että riittää, kun nostetaan toinen pää.

Rakennuksessa on käytetty runsaasti puuta ja liimapalkkeja, mutta myös lasia, kiveä ja metalleja. Olette kuulema Suomen arvostetuin puuarkkitehti. Miksette suunnitellut puhdasta puurakennusta?

-Puusta voi tehdä melkein kaikkea, mutta läpinäkyväksi sitä ei saa. Terästä käytettiin primääripalkeissa, jotta saataisiin niistä hoikkia. Takoissa olen usein käyttänyt tummaa lohkottua kiveä, koska silloin takan saa muistuttamaan kiviläjää. Puu on hieno materiaali, minulle rakentajana vielä hyvin tuttu ja luonteva.

-Mutta niin on upea materiaali myös lasi...muistan kun ensimmäiseen omaan talooni lämpölasielementtejä asennettaessa Lasiluodon myyjä sanoi, että nyt kyl-

lä sait hienot lasit taloosi; katsoin eri silmin lasielementtejä ja nehan tosiaan näyttivät hienoilta.

Villa Riviera osallistui Suomen kaunein koti -kilpailuun, mutta ei selviytynyt finaaliin huippupisteistä huolimatta. Oliko kilpailussa tuomaripeliä tai kateutta?

-Ainahan kaikissa kilpailuissa kyse on tuomareiden omista mieltymyksistä ja arvostuksista. Niin tietysti pitää ollakin. En usko, että yleensä kyseessä olisi peli tai kateus, se on alitajuista.

Osallistuitte Guggenheimin taidemuseon suunnittelukilpailuun, mutta ette päässyt finaaliin. Suomalaiset arkkitehdit arvostelivat tuomareita, kun osa loppukilpailuun valtuista töistä rikkoi kilpailusääntöjä. Oliko arvostelu aiheellista?

-Kilpailusääntöjen "rikkominen" on käsittääkseni suomalaisissa kilpailuissa estänyt työn palkitsemisen, mutta tehtävä on joskus annettu tällaiselle työlle, koska se on ollut paras.

-Guggenheimin kisassa säännöt olivat väljät, eikä esimerkiksi korkeutta oltu ehdottomasti määrätty, ainut asia mun mielestä oli ettei vesialueelle saanut rakentaa. Itse kilpailu menetti paljon relevanssiaan töiden valtavan määrän vuoksi.

Mitkä ovat tunnetuimmat rakennukset, joita olette suunnitellut?

-Minut tunnetaan yksityistaloista, Villat Langbo, Lena, Kotilo, Kari ja nyt sitten Riviera. Täällä Ranskassa Limeill-Brevannen koulut tiedetään.

Kyläniemen osakaskunnan luvanmyynti 2015

VIEHELUPA 30 € (vuosilupa)

Lupa sisältyy 6 viehettä/vene
(huom. lupia ei voi yhdistää)

VERKKOLUPA 20 € (vuosilupa)

Lupa sisältyy 3 pyydysmerkkiä
(esim. 3 verkkoa max. pituus 30 m tai 3 katiskaa)

RAVUSTUS

Rapumerkkien hinta 2 €/merta/koko kausi (minimimaksu 5 merrasta)
osakkaat 1 €/kpl

VERKKOKALASTUSKIELTO 15.4. – 30.6.2015 NORPPASUOJELUNTAKIA.

Kalastuslupia osakkaille: Esa Rikonen

Muut: Urheiluliike Kisa Imatra, Karkkipuoti Lauritsala,
Urheilu-Koskimies Lappeenranta, Kari Väisänen Ruokolahti

Kyläniemen Valokuituosuuskunnan taloushallintokumppani.

Asiantuntemuksella kaikki
taloushallintopalvelut jo
vuodesta 1974 lähtien.

**«ТИЛИКАРЕЛИА ОЮ»
- партнер кооператива
«ВАЛОКУЙТУ»,
Кюляниemi.**

Финансовый менеджмент в
умелых руках с 1974 года.

 TIKARELIA OY
AUKTORISOITU TILITOIMISTO

«ТИЛИКАРЕЛИА ОЮ»
авторизованное бухгалтерское бюро
Вяйнё Валвеен кату 2, 53900 Лаппеенранта
тел. 0207 497 340, факс 0207 497 359
www.tilikarelia.fi

Oikaistu

Viime vuoden Kyläniemi Newsin metsänhoitaja Simo Hannelinin kirjoittamassa jutussa Kyläniemen metsistä ja luonnosta oli valitettava kasvin nimivirhe. Kuvassa ei ollut Kangasajoruoho, vaan Hietaneilikka. Kiitoksia tarkkaavaisuudesta Riitta Glödstaf.

Myös **POLTTOPUUTA**
Pihaasi toimitettuna
0400 250 015
www.KARJALANBETONI.FI
Concrete - Firewood - Waiste tank empty service

Olisiko kylätoimikunta tarpeen Kyläniemessä?

Teksti ja kuvat: Martti Hytti

Maamme väestö pakkaantuu yhä enemmän pääkaupunkiseudulle ja muihin kasvukeskuksiin. Haja-asutusalueet tyhjenevät väestöstä. Sinne jäljelle jää vain ikääntyvä väestö, jonka tarpeista ei kannata huolta kukaan.

Kaupunkien ja kuntien virkamiehet ja valtuutetut haluavat keskittää voimavarat kaupunki- ja kuntakeskuksen kehittämiseen. Haja-asutusalueilta päätäviin elimiin pääsee vain harva. Lähidemokratia jääkin yleensä kuolleeksi kirjaimeksi. Suuremmat kyläkeskukset ovat perustaneet kylätoimikuntia, joiden tarkoituksena on ajaa haja-asutusalueiden etuja ja luoda yhteishenkeä.

Kyläniemessäkin oli aikanaan jopa kylätoimikunta. Niiden toiminta kuitenkin hiipui väestökadon myötä. Olisiko kylätoimikunta herätettävä henkiin?

Mitä mieltä ollaan Kyläniemessä kylätoimikunnan tarpeellisuudesta? Esitimme seuraavat kysymykset satunnaisesti valituille kyläniemeläisille ja kesäasukkaille:

- 1) Olisiko kylätoimikunta tarpeen Kyläniemessä?
- 2) Mitä asioita se voisi ajaa?
- 3) Millaisia puutteita tai ongelmia on Kyläniemessä?
- 4) Onko Taipalsaaren kunta lainlyönyt Kyläniemen kehittämistä?

Kalastaja Mikko Lintunen Taipalsaari

-Kylätoimikunta olisi ihan tarpeellinen. Aikoinaan täällä oli kaksikin kylätoimikuntaa. Toiminta kuitenkin hiipui, kun väkimäärä väheni.

-Hyvä esimerkki on Kyläniemen palokaluston kunto. Taipalsaaren kunta ei välitä tuon taivaallista kylän palontorjunnasta, kun palokalustoa ei ole saatua kuntoon. Viimeiset kymmenen vuoden aikana on Kyläniemessä ollut monta vakavaa tulipaloa. Onneksi Kyläniemi News hätisteli viime vuonna kunnan virkamiehiä hereille. Tämän tapaisissa ongelmissa kylätoimikunta voisi toimia aloitteen tekijänä.

-Palokaluston kunto on nopeasti mieleen tuleva suurin ongelma. Vaikka Kyläniemen ympärivuotisen väestön määrä on vähäinen, sammutusväkeä on aina löytynyt nopeasti. Myös palokaluston kuljetusajoneuvoja löytyy omasta takaa. Toinen ongelma on yhteisten tilojen puute. Aikaisemmin kokoonnuttiin koululla tai Stora Enson lomakylässä. Molemmat ovat nyt poissa yleisestä käytöstä. Muutamia vuosia sitten täällä oli yksi mökkirakennus, jossa pelattiin pingistä ja nostettiin painoja. Sekin on poistunut käytöstä.

-Ei kunta välitä meistä mitään. Kesäasukkailtakin kerätään kovat kiinteistöverot, mutta mitään ei saa vastineeksi.

Kokki Kirsi Viuhkonen Lappeenranta

-Olisi se varmasti hyvä sekä kanta- että kesäasukkaiden kannalta. Nyt yhteydenpito kanta- ja kesäasukkaiden välillä on vähäistä. Jokainen puuhaa omissa oloissaan.

-Kyläyhdistys voisi toimia yhdyssiteenä kanta- ja kesäasukkaiden välillä. Kun kesäasukkaiden määrä jatkuvasti kasvaa, olisi ehkä kiva, mikäli olisi muitakin yhteisiä tilaisuuksia kuin osakaskunnan (entisen kalastuskunnan) puitteissa. On varmasti myös monia asioita, joita kylätoimikunta voisi ajaa.

-Yhtenä ongelmana on ammatillisen avun saanti. Kyläniemi on hieman kaukana liikekeskuksista. Olsi paljon helpompaa, mikäli meillä oli kylätalkkari, joka auttaisi monenlaisissa askareissa.

-Taipalsaaren kunta on hoitanut lakisääteiset tehtävät. Viimeisessä Kyläniemi Newsissä ehdotettiin, että Kyläniemen jätehuolto keskitettäisiin lossirantaan. Itse kannatan nykyisten kolmen jätteenpisteen säilyttämistä, ettei kesken loman tarvitsisi ajella edestakaisin jätteiden kanssa. Kanta-asukkaiden väheneminen saattaa olla oire, että elämisen mahdollisuudet ovat Kyläniemessä koko ajan heikentyneet.

Lääkäri Markku Riihimäki Lappeenranta

-Kyläniemessä on ollut kaksi kylätoimikuntaa, mutta ne eivät enää toimi. Ehkä kylätoimikunta olisi tarpeen tai onhan ilman niitäkin tultu toimeen. Jos joku puuhamies lähtisi sitä vetämään, niin hyvähän se voisi olla. Täällä ei ole oikein mitään yhteistä. Ainoa mikä on viime vuosina onnistunut, on oktoberfest ja valokaapelihanke.

-Kylätoimikunta voisi ajaa nelikaistaista siltaa mantereelta tai vaihtoehtoisesti, että Kutveleen kanava täytetään eli palataan entiseen asentoon, josta on lähdetty!? Lope-tettaisiin luonnon raiskaaminen ja pantaisiin hiekat entiseen paikkaan.

-Kyllä täällä kaikkea on, mitä tarvitaan. Järvestä saa muikkua, ja suolaa saa kaupasta. Olisi toki kiva, jos olisi kioskia, että saisi kesällä jäätelöä. Joku voisi pitää kioskia Suikantien risteyksessä. Esa Rikkoselta sitä ei voi vaatia. Hän on tehnyt osansa kaupallisessa toiminnassa.

-Ainakin kaatopaikka on kehittynyt parempaan suuntaan. Jätehuolto pelaa paremmin ja maksut ovat riittävän suuret. Jotain on mennyt eteenpäin. Kiinteistöverolle saa jotain vastinetta, jos tekee tarpeeksi jätteitä.

Kaivinkoneenkuljettaja Tapio Koivistoinen Taipalsaari

-Ei se tietysti tuhmennakaan, jos täällä olisi kylätoimikunta. Se voisi lisätä kanssakäymistä, mutta tuohon en ossaa varmaa sanoa. Voisi se olla tarpeenkin.

-Asiat ovat tulleet hoidettua viime vuosina ilman kylätoimikuntaakin, eikä miulla olisi aikaa olla toiminnassa mukana. Ei tule mieleen äkkeistään, mitä asioita kylätoimikunta voisi ajaa. Esimerkiksi kalasataman kunnostamista on ajanut osakaskunta eli entinen kalastuskunta.

-Monille on ehkä ongelmana pitkät matkat palveluihin ja syrjäinen paikka. Siltaakaan ei tarvita, kun on kuitenkin iso lossi. Toki se jouduttaisi, mikäli olisi kiinteä yhteys. Eikä olisi huonompi asia, jos joku pitäisi kesällä kyläkioskia.

-Ei Taipalsaaren kunta oli laiminlyönyt Kyläniemen kehittämistä sen enempää kuin muuallakaan. Varmasti sanomista löytyy, jos lähtee oikein ehtimään. Koulu- ja terveyspalvelut on kyllä hoidettu. Tosin täällä ei ole enää yhtään koululaista. Kyläniemi olisi pitänyt liittää Ruokolahteen, kun saamme sieltä tärkeimmät palvelut.

Eläkeläinen Tapio Viuhkonen Imatra

-Kyllä olisi tarpeen. Kun lähdin vuonna 1965 Kyläniemestä, sen jälkeen oli kyllä kylätoimikunta. Toiminta ehkä kuihtui vetäjien puutteeseen.

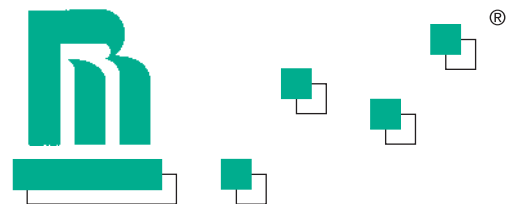
-Vaikea sanoa. Ei kesäasukkailla ole yhteisiä toiveita. Kesäasukkaat ovat itseensä sulkeutuneita, eikä yhteistoimintaakaan ole juuri syntynyt. Kun kesäasukkaiden määrä on voimakkaasti lisääntynyt, yhteistoiminnan tarvetta saattaisi olla.

-Taipalsaaren kunta on järjestänyt jätehuollon ja sopinut terveyspalveluista Ruokolahden kunnan kanssa. Mitään puutteita tai ongelmia ei tule mieleen. Hyvin täällä kesäasukas pärjää.

-Kunta on hoitanut lakisääteiset tehtävät. Jos yleisiä ongelmia on, kylätoimikunta olisi ehkä paras niitä hoitamaan ja ajamaan.

**Terästuonti Venäjältä ja Ukrainasta
Suomeen ja Euroopan unionin
maihin.
Vuodesta 1994.
Asiantuntemusta. Osaamista.**

EL-Express Oy Ltd

Kipparinkatu 7, 53100 Lappeenranta
Yhteydenotot: toimitusjohtaja Elena Multanen
puhelin 040 900 3430, sähköposti: elena.multanen@reimgroup.com
www.el-express.fi

Kolumni

Kyläniemi – Suur-Saimaan helmi

Saimaa

Saimaa on usean toisiinsa yhteydessä olevien lähes samapintaisten järvien muodostama suurjärvi, jonka yhteenlaskettu pinta-ala on noin 4 400 neliökilometriä ja suurin syvyys 85,81 metriä. Saimaa on Suomen suurin järvi ja Euroopan neljänneksi suurin makeavesinen luonnonjärvi Venäjän Laatokan ja Äänisen, sekä Ruotsin Vänernin jälkeen. Saimaa on koko maapallon osalla 43. sijalla samassa tilastossa.

Mantereen ja saarten rantaviivaa sokkeloisella Saimaalla löytyy 14 850 kilometriä. Tämä on kaksi kertaa suurempi pituus kuin maailman laajimmassa järvestä, Kaspianmerestä. Saaria Saimaassa on 13 710. Se nostaa Saimaan kakkostilalle maailmassa, Kanadan Woods-järven jälkeen (14 742).

Saimaa kuuluu Vuoksen vesistöön, jonka laskujoki virtaa Laatokkaan, josta Saimaan vedet laskevat edelleen Nevajokea pitkin Suomenlahteen. Saimaan keskimääräinen pinnankorkeus on 75,70 metriä merenpinnan yläpuolella.

Jääkauden historiassa Saimaan lasku-uoma noin 6500 eaa oli Pielavedellä Päijänteeseen ja tätä kautta Perämerelle. Maankohoamisen vaikutuksesta Päijänneyhteyden katkettua Saimaasta muodostui taas erillinen järvi, joka mursi kaksi lasku-uomaa Mäntyharjun ja Valkealan reittien kautta Kymijokeen ja tätä kautta Suomenlahteen. Lopulta noin vuonna 4000 eaa syntyi Vuoksi, joka korvasi edellä mainitut.

Saimaasta puhuttaessa esiintyy epäselvyyttä mistä on kyse. Maantieteilijä ja runoilija Aaro Hellaa-koski käytti Suursaimaa nimeä, tarkoittaen sillä Itä-Suomen muinaista jääjärveä, joka syntyi noin 6000 vuotta sitten. Häntä häiritsi Saimaa-nimen kirjava käyttö erilaisine rajauksineen. Vuonna 1933 hän tekikin nimiehdotuksen, jonka mukaan yhtenäinen allasjoukko saisi nimen Satanen, joka jakautuisi ilmansuuntien nimisesti viiteen eri osaan. Eteläsataan ehdotuksen mukaan sisältyi neljä eri Saimaata: Selkäsaamaa, Saarisaimaa, Pieni Saimaa ja Iso Saimaa. Näistä nimistä Iso Saimaa on jäänyt niin puhe- kuin kirjakieleenkin näihin päiviin asti, mutta tarkoittaen koko Saimaata.

Saimaa-nimityksiä on useita, erilaisine rajauksineen. Itse puhun Saimaasta käsittäen koko Saimaan

alueen, ja Suur-Saimaasta puhuessani alue rajautuu Lappeenrannasta ja Imatralta Kyläniemen kohdalle. Tiedä häntä, pitäisikö käsitteistö ylipäättään määritellä virallisesti yhtenäväiseksi. Niin erilaisia ovat meidän kunkin lähestymiskulmat.

Itseäni askarruttava on myös se mistä Saimaa-nimi tulee? Sille ei taida vielääkään olla löytynyt etymologista selitystä? Vai onko kyse saamelaisesta sanasta säpmi, josta tulee myös nykykielen saame-sana? Se joka omaa Saimaa-nimen osalta syvällisempää tietoa, niin mielusti ottaisin sitä vastaan.

Vesiliikenteen osalta Lappeenrannasta Viipuriin ja Suomenlahteen kulkeva Saimaan kanava on tärkeä vesiväylä. Saimaan kanava avattiin ensimmäisen kerran 1856, vaikkakin erilaisia hankkeita oli jo 1500-1600 luvuilla. Nykyisessä muodossaan oleva kanava laajennuksen jälkeen vihittiin käyttöön 1968.

Vuonna 2014 Wall Street Journal listasi Saimaan maailman viiden kauneimman järven joukkoon.

Kyläniemi

Kyläniemi kuuluu Taipalsaaren kuntaan, vaikkakin tieyhteys kulkee toisten kuntien, ja viime kädessä Ruokolahden kautta. Generalissimus Aleksandr Suorovon kaivautti Kyläniemen mantereesta erottavan Kutveleen kanavan 1790-luvulla. Kanavan yli kulkee nykyään 24/7 lossiyhteys.

Venäjän Saimaan laivastolla oli ongelma hattujen sodan (1741-43) päättymisen jälkeen. Venäjä omisti tuolloin Turun rauhan (1743) jälkeen lähes koko Saimaan Lappeenrannasta Savonlinnaan. Strateginen Puumalansalmi (Suomen ”Gibraltar”) kuului kuitenkin ruotsalaisille. Muutaman vuosikymmenen jälkeen käydyssä sodassa yrityksistä huolimatta vanhat rajat jäivät voimaan. Venäjä päätti perustaa Kaakkois-Suomeen linnoitusjärjestelmän, jonka tehtävä oli puolustaa keisarikunnan pääkaupunki Pietaria, mahdollisilta ruotsalaisten hyökkäyksiltä. Kolmen linnoitusketjun järjestelmässä keskimäinen oli Lappeenrannan kaupungin linnoitus. Venäjän laivaston liikkumiskykyä Saimaalla haluttiin parantaa rakentamalla vesireitti, jonka avulla kiertäisiin Puumalansalmi, ja joka mahdollistaisi näin pääsyn Lappeenrannasta Savonlinnaan. Näin syntyivät Kutveleen, Käyhkään, Kukonharjun ja Te-

lataipaleen kanavat, joita nimitettiin Suorovin kanaviksi.

Omiin pienen pojan mielikuviini on piirtynyt kulkeminen isoisäni veneellä satametriseen Kutveleen kanavan läpi.

Kyläniemeä voidaan pitää Suur-Saimaan merkittävimpänä yksittäisenä maantieteellisenä muodostumana. Toinen salpausselkä, joka muodostui noin 11 800 vuotta sitten, kulkee Kaakkois-Suomen läpi Joensuun läheltä Saaristomerelle, koostuen hiekasta, moreenista, savesta ja sorasta. Kyläniemi kuuluu valtakunnalliseen harjajensuojeluohjelmaan sekä Natura 2000-suojeluverkostoon.

Mäntyvaltaiset kanerva- ja puolukkatyypin kangasmetsät hiekkakankailla ovat tyypillistä Kyläniemeä, kun avoimilla paikoilla viihtyvät kangasvuoko ja kangasajuruoho. Rantahietikoilla keskikesällä kukkii tiuhaan mätästävää valkeakukkainen hietanelikka, joka kangasvuokon tapaan on alkuperältään arokasvi, ja maan ensimmäisiä jääkauden jälkeisiä valloittajia.

Kyläniemen kärjessä on Etelä-Karjalan virkistys-alueääitiön omistama Rastinniemi joka on tarkoitettu yleiseen käyttöön. Se on saavutettavissa maanteitse ja vesitse. Kaivantoja ja korsuja yhdyskäytävien, sekä tykkipatterien jalustoja, löytyy läheltä liittyen itärajan turvaksi rakennettuun Salpalinjaan. Myös Kyläniemen retkipolku on käytettävissä, jonka lisäksi Kyläniemi tarjoaa varjoliitäjille ainutlaatuiset tuulioolosuhteet, näiden kutsuessa Kyläniemeä Pienois-Tanskaksi.

Kun kaikkeen tähän liittyy erinomaiset kalastusmahdollisuudet (paikalliselta kalastajalta voi myös ostaa suoraan tuoretta saalista), ravustuksen, marjastus- ja sienestysmaastot, keskellä Suur-Saimaata, merkitsee tämä myös meille kaikille vapaa-ajan asujille, mökkiläisille, vakituiset asukkaat ensimmäisinä mukaan lukien, Kyläniemen luonnon ja hengen kunnioittamista. Toistemme arvostamista, riippumatta siitä mistä itse kukin meistä tulee. Kyläniemessä meistä tulee kyläniemeläisiä. Suurten selkien keskellä. Kyläniemi, se on meille Suur-Saimaan helmi.

Timo Multanen

timo.multanen@reimgroup.com

Tuomo Puhakainen
General manager
+358 400 141056
tuomo.puhakainen@winesaimaa.com
www.winesaimaa.com
Kangaskatu 7, 53100 Lappeenranta, Finland

КЮЛЯНИЕМИ – ЖЕМЧУЖИНА БОЛЬШОЙ САЙМЫ

Сайма

Сайма – это огромное озеро, образованное соединением нескольких озер, почти одинаковых по площади. Общая площадь составляет почти 4400 квадратных километров, наибольшая глубина озера – 85,81 метр. Сайма – самое большое озеро в Финляндии, и четвертое по величине пресноводное озеро Европы после Ладожского и Онежского озера в России и озера Ванерн в Швеции. По данным всемирной статистики Сайма занимает сорок третье место в мире.

Общая протяженность береговой линии материковой и островной части в лабиринте островов озера Сайма составляет 14850 километров. Это в два раза больше, чем протяженность береговой линии самого большого озера в мире – Каспийского моря. По количеству островов Сайма занимает второе место в мире: в озере насчитывается 13710 островов. Первое место – у озера Вудс в Канаде, где 14742 острова.

Сайма относится к водоразделу Вуоксы, который несет воды в Ладогу и через Неву – в Финский залив. Средний уровень воды Сайма над уровнем моря – 75,7 метра.

Понижение уровня Сайма в ледниковый период произошло около 6500 лет назад, воды озера через озеро Пяйянне попадали в Ботнический залив. Позже уровень озера Пяйянне понижается, и Сайма выделяется в самостоятельный бассейн, который создает два русла в Мянтюхарью и Валкеала – через систему Кюмийоки воды попадает в Финский залив. 4000 лет назад образовалась река Вуокса.

При разговоре о Сайме появляется неясность, о чем именно идет речь. Географ и поэт Ааро Хеллаакоски использовал название Суурсаймаа, подразумевая под ним древнее ледниковое озеро Восточной Финляндии, которое появилось почти 6000 лет назад. Ему не нравилось различное использование названия Сайма с пояснениями и разграничениями. В 1933 году Ааро Хеллаакоски предложил дать водной системе название Сатанен. И уже эта водная система подразделялась бы согласно сторонам света на пять частей. В Южную часть Сатанен входило четыре различных Саймы: Селькясаймаа, Саарисаймаа, Пиени Саймаа и Исо Саймаа. Из этих названий до наших дней сохранилось в обиходе название Исо Саймаа, обозначающее все озеро Сайма.

У озера Сайма много разных имен, с различными разграничениями. Я же говорю Сайма, подразумевая все озеро полностью. Если я говорю о Суур-Саймаа, то имею в виду область от городов Лаппеенранта и Иматра до Кюляниemi. Кто знает, нужно ли в целом официально определять эти границы. У каждого из нас свои углы подхода.

Меня также интересует, откуда родилось название озера – Саймаа? До сих пор не найдено этимологического объяснения? Образовано ли название от саамского слова *s rmi*, от которого образовано современное финское слово *saame* (саамы)? Я бы с удовольствием послушал того, кто владеет более точной и глубокой информацией о происхождении названия Саймаа.

Судоходный Сайменский канал, соединяющий Сайму с Выборгом и Финским заливом, является важной транспортной артерией. Сайменский канал впервые был открыт в 1856 году, хотя усилия для этого предпринимались еще в 1500-1600 годах. Свой нынешний вид канал получил после работ по расширению в 1968 году.

В 2014 году издание «Wall Street Journal» включил озеро Сайма в список пяти самых красивых озер мира.

Кюляниemi

Кюляниemi относится к муниципалитету Тайпалсаари, хотя дорога туда проходит через другие населенные пункты, через Руоколахти. Генералиссимус Александр Суворов в 1790 годах соорудил канал Кутвеле, отделяющий Кюляниemi от материка. Через канал сейчас есть паромное сообщение, которое действует круглосуточно, 7 дней в неделю.

После окончания войны шляп (1741-1743 гг.) у флотилии России на Сайме возникли проблемы. По результатам подписания Абоского мира в Турку Россия владела всей Саймой, от Лаппеенранты до Савонлинны. Стратегически важный пролив Пуумалансалми («финский Гибралтар») принадлежал Швеции. Несмотря на военные попытки в течение нескольких десятилетий, в силе остались старые границы. Россия решила создать оборонительную систему юго-восточной Финляндии, задачей которой стала защита столицы российской империи – Петербурга от нападений шведов. В цепи трех крепостей центральной была крепость-укрепление города Лаппеенранта. Для маневренности русской флотилии было решено создать маршрут, с помощью которого можно обойти Пуумалансалми и попасть из Лаппеенранты в Савонлинну. Так родились каналы Кутвеле, Кяюкя, Куконхарью и Телатайпале, получившие общее название Суворовских каналов.

Мои воспоминания из детства – я плыву на лодке с бабушкой через стометровый канал Кутвеле.

Кюляниemi можно считать одним из значительных отдельных географических образований. Вторая гряда Салпаусселькя, которая образовалась почти 11800 лет назад, проходит через юго-восточную Финляндию от Йоенсуу до Балтийского моря. Гряда состоит из песчаных отложений, морены, глины и камня. Кюляниemi относится к объекту, входящему в государственную программу защиты природ-

ного наследия и программу защиты природы «Натура 2000».

Типичный лес в Кюляниemi – сосновый бор с брусничником и вереском, на открытых полянах – ветреница и тимьян. На песчаных берегах в середине лета кучно цветет песчаная белая гвоздика, которая изначально была цветком степей и одним из первых покорителей земель после ледникового периода.

На мысе острова Кюляниemi располагается общественная зона отдыха Растинниemi, принадлежащая фонду зоны отдыха Южной Карелии. Туда можно попасть как по суше, так и водным путем. Здесь можно увидеть укрепления Салпалаиня военного времени для защиты восточных границ – окопы и землянки, опоры для пушек. Для туристов есть пешеходная походная тропа Кюляниemi. Уникальные возможности заниматься парашютизмом – из-за ветровых условий Кюляниemi даже называют маленькой Данией.

Ко всем вышеперечисленным достоинствам можно прибавить прекрасные возможности для рыбалки (у местных рыбаков можно купить рыбу из свежего улова), сбора грибов и ягод. Для всех нас, жителей острова и дачников, важно уважать и сохранять природу и дух Кюляниemi. И важно уважение друг к другу, не глядя, кто откуда приехал. В Кюляниemi мы все становимся жителями острова. Посреди больших гряд. Кюляниemi – это жемчужина Суур-Саймаа для нас.

Тимо Мултанен

timo.multanen@reimgroup.com

NUOHOOJA

MIikka Vento

P. 041 446 0056

vento.miiikka@gmail.com

www.nokiparta.com

”Tykkään äärettömän paljon Kyläniemen alueesta”

Teksti ja kuvat: Martti Hytti

Ossi Rautio ollut yli 30 vuotta Kyläniemen kesäasukkaana

Lappeenrantalaisen Auto-Killan omistaja, toimitusjohtaja **Ossi Rautio** on ollut liki 30 vuotta Kyläniemen kesäasukkaana. Hän ehti ostaa Heposaaren yhdessä **Mikko Ennevaaran** kanssa ennen Kyläniemen kaavoittamista.

Saimme tiedon, että Stora Enso myy rantatontteja Kyläniemen ympäristöstä. **Veijo Tidenberg** lennätti meidät Kivijärveltä Enso-Gutzeitin vesitasolla Kyläniemeen.

-Kun lensimme Kaukaan edustan yli, vesi näytti kuin kaljasammioilta. Sen sijaan Suur-Saimaalla vesi kiilsin sinisenä ja loisti kristallinkirkkaana. Mikko sanoikin, että tuon ruskean veden alueelle emme mene. Tutkimme ilmasta käsin mahdollisesti myyntiin tulevat saaret Kyläniemen alueella.

-Kiinnostuimme Peräsaaresta, mutta se oli niin iso, että meidän olisi pitänyt löytää kolmas kaveri mukaan. Sekin oli äärettömän edullinen, mutta minulla ei ollut silloin rahaa sen ostamiseen Mikon kanssa. Ne kauppasivat sitä 1,7 hehtaarin saarena, mutta myöhemmin selvisi, että todellinen koko oli 4,7 hehtaaria ja se vedettiin pois myynnistä.

”Ihastelimme veden kirkkautta Heposaaressa”

-Silloin oli myynnissä Peräsaari, Koukkuluoto ja Heposaari siellä eteläpuolella. Oli siellä muitakin saaria myynnissä, mutta nämä kolme saarta kiinnostivat meitä. Kun puolestaan Koukkuluotoon ei saanut rakennuslupaa, päädyimme ostamaan Heposaaren.

Enson omistamat saaret olivat ensimmäisessä jaossa myynnissä henkilökunnalle. Ossi ja Mikko pääsivät tähän jakoon mukaan vanhojen tuttavuuksien ansiosta.

Kyläniemi ympäristöineen oli Ossille tuttua jo ennestään. Ossin vanhemmilla oli Utulassa mökki, joka on nykyisin hänen sisarensa omistuksessa.

-Kun ajetaan Härskiänsalmen läpi, Saimaan veden kirkkaus paranee selvästi. Mikko Ennevaara oli kerännyt Utulan mökillä kylässä. Lähdimme ajelemaan Suur-Saimaalle ja rantauduimme Heposaareen.

-Kävinne uimassa ja ihastelimme veden kirkkautta, kun se oli ihan toista luokkaa kuin Utulassa. Sitten syttyi ajatus, että Heposaaren tienoilta pitäisi saada tontti.

”Saarimökin sähköistys oli ongelmallista”

Kun Ossi ja Mikko ostivat Heposaaren vuonna 1982, Kyläniemen etelärannalla ei ollut heidän lisäkseen mökkejä juuri kelloon muulla kuin vuorineuvos **Pentti Hallella**. Ensimmäiseksi Ossi rakensi vessan, vajan ja saunamökin ja vuonna 1990 päärakennuksen. Myöhemmin hän rakennutti Mikon kanssa sähköt Heposaareen.

• Emoyhtiön hallitus. Auto-Kilta Yhtiöt Oy:n hallituksen muodostavat omistajasuvun jäsenet Marika Rautio (vasemmalta), Anne Rautio, Ossi Rautio ja Nina Pitkänen.

-Siinä oli outo lainsäädännöllinen hankaluus, kun Heponiemen rantaan on merkitty nuotta-apaja, vaikka siellä ei ole vedetty nuottaa ainakaan 50 vuoteen. Lain mukaan nuotta-apajan läpi ei saa vetää sähkölinjaa. Sähkölinjan piti kiertyä apajapaikka, jolloin sähkökaapelin matka piteni puolisen kilometriä.

2000-luvun alussa Ossi kävi Heposaaren mökillä perheineen kesäisin lähes joka viikonloppu ja välillä viikollakin, kun hän osti venepaikan Hotelli Saimaanrannasta. Matka mökille taittui jopa alle puolesta tunnissa.

Saarimökin yhtenä ongelmana oli jätevesihuollon järjestäminen. Ossi rakennutti harmaille vesille saostuskaivot ja ruskeille vessavesille omat säiliöt, mutta niiden tyhjentäminen on työlästä.

”Kyläniemestä oli työmatka hankala”

-Aikaisemmin savonlinnalainen huoltoalus Norppa kävi tyhjentämässä säiliöt, kun siinä oli 70-80 metriä pitkät letkut. Nyt Norppa ei ole käytössä, vaan on käytettävä lappeenrantaista huoltoalusta. Pönttöjen tyhjentäminen onkin aika arvokasta. Onneksi meillä on apuna eroteleva käymälä, ettei sisävesiä tarvitse aina käyttää.

-Parissa vuosikymmenessä Kyläniemen luonne on täysin muuttunut, kun sinne on rakennettu kymmeniä tasokkaita vapaa-ajan asuntoja. Kyläniemen viireystaso on noussut, kun sinne on tullut paljon aktiivisia lappeenrantaalaisia.

Kolme vuotta sitten Ossi rakensi uuden mökin, Kuutinrannan, Taipalsaaren Pakkalankylään, josta

on helppo käydä töissä, kun ajoaika on alle puoli tuntia.

-Kyläniemestä oli hankala käydä töissä, kun ajoaika lossi- ja saarimatkoineen kestäisi liki kaksi tuntia. Toki kesällä pääsi veneellä nopeammin, mutta pääosa työajasta on veneilykauden ulkopuolella.

-Etsin tonttia pitkään täältä mantereelta. Halusin Suur-Saimaan puhtauden ja näkymät. Rakennutin vapaa-ajan asunnon, jossa viihdyimme hyvin. Viime vuonna asuimme siellä yli puoli vuotta.

”Kyläniemen mökki säilyy suvun hallussa”

Kuutinrannan valmistumisen jälkeen, Ossi ei ole käynyt Kyläniemen mökillä, vaan se on ollut tyttären käytössä. Haittapuolena on pitkä maantietä matka ja olemattomat palvelut.

-Kyläniemen mökki tulee säilymään suvussa. Olemme sopineet kaupasta vanhemman tyttäreni Ninan kanssa. Toivon, että mökki aikaan taas siirtyy hänen lapsilleen.

-Tykkään äärettömän paljon Kyläniemen alueesta. Luonto siellä on poikkeuksellisen kaunista.

-Aikaisemmin oli niin idyllistä, kun ajoi kaupan laiturin. Lehmät käyskentelevät pellolla. Kaupasta sai kalastusmerkit, makkaraa, olutta ja jäätelöä ja muikut voi hakea kalasatamasta.

Molemmissa on puolensa. Ossi Rautio muistelee hieman kaiholla vapaa-aikojaan Kyläniemessä, mutta Kuutinrannassa on omat etunsa.

Toimitusjohtaja Ossi Rautio

Syntymäaika ja -paikka: 17.10.1949

Ruokolahti.

Koulutus: kaupallinen peruskoulutus.

Perhesuhteet: Anne-vaimo, kaksi tytärtä ja kolme lastenlasta.

Ura: automyyjäksi vuonna 1969, myynnin johtotehtäviin vuonna 1981, Auto-Killan omistajaksi ja toimitusjohtajaksi vuonna 1988.

Harrastukset: golf ja matkustelu, kaikenlaisten laitteiden ja moottori-ajoneuvojen käyttö ja rassailu.

Asunnot: omakotitalo Lappeenrannan Tyysterniemessä, vapaa-ajan-asunto Taipalsaarella.

Mitä luet: lehdistä taloutta ja autoalaa koskevia juttuja.

Mieliruoka: paistetut Saimaan muikut ja uudet perunat.

Mielijuoma: Prosecco ja olut.

• Auto-Killan pääkonttori.

Auto-Kilta tuli "miehen ikään"

Moni kyläniemeläinen on Auto-Killan asiakas

Teksti ja kuvat: Martti Hytti

Eteläkarjalan toiseksi suurin autoalan yritys, Auto-Kilta, on tuttu asiointipaikka monelle Kyläniemen kanta- ja kesäasukkaalle. Volvo- kuorma- ja henkilöautot ovat olleet yrityksen ykkösmerkkejä viiden vuosikymmenen ajan. 2000-luvulla merkkivalikoima on laajentunut huomattavasti.

Auto-Kilta täytti viime vuonna 50 vuotta. Yrityksellä oli jo perustamisvuonna liikkeitä Lappeenrannassa ja Imatralla. Nykyisin toimipaikkoja on edellisten lisäksi Mikkelissä ja Savonlinnassa.

Yrityksen perustajat Kalle ja Heikki Tynkkynen vetivät yhtiötä vuoteen 1988, jolloin omistajaksi tuli Ossi Rautio. Paitsi autokaupassa omistajakolmikolla on siteitä myös Kyläniemeen.

Kalle Tynkkynen johti usean vuoden ajan Auto-Kiltaa ja egyptinparruja valmistavaa Puutavara- ja Laivausliike A. Kilkisen perilliset. Yritys oli merkittävä pikkutukkien ostaja Kyläniemessä. Kalle omisti aikanaan myös Auuren ja Pienen Mäntysaaren.

Heikki Tynkkynen oli innokas purjehtija, joka vieraili usein Mäntysaarella purjehdusseuran tulikohdassa. Ossi Rautio on omistanut yli 30 vuoden ajan vapaa-ajanasunnon Kyläniemen Heposaarella.

Auto-Killan historia on niin kiehtova menestystarina, että päätin julkaista siitä lyhennetyn version, joka varmasti kiinnostaa monia Kyläniemi Newsin lukijoita. Auto-Killasta valmistui viime vuonna historiikki «Unelmien tie», jonka allekirjoittanut on kirjoittanut.

Suotavaa olisi, että Etelä-Karjalassa olisi nykyistä enemmän tällaisia paikallisissa omistuksessa olevia menestyjäyrityksiä

Edustusopimukset tiukassa seulassa

Maahantuojilla on suuri sananvalta autokaupassa. Ne päättävät lähes suvereenisti, kuka heidän maahantuomia autoja edustaa ja millä ehdoilla. Ehdot saattavat olla niin tiukat, että vain suurimmat autotalot pystyvät ne täyttämään.

Mikäli autokauppamyyjä heikosti tai hoitaa jälkimarkkinoinnin taitamattomasti, maahantuojia voi

vaatia edustusopimuksen purkamista. Edustusopimukset ovat 2000-luvulla vaihtuneet varsin tiuhaan.

Tällaisesta tilanteesta voidaan katsoa Auto-Killan syntyneen. Kun Volvo-henkilö- ja kuorma-autojen myynti sujui Etelä-Karjalassa 1960-luvulla heikosti, **Vilho Issakainen**, Kalle ja Heikki Tynkkynen hankkivat vuonna 1964 edustuksen perustamalleen Auto-Kilta Osakeyhtiölle.

Uusi yritys aloitti Volvojen myynnin samanaikaisesti sekä Lappeenrannassa että Imatralla vaatimattomissa tiloissa. Jo puolen vuoden toiminnan jälkeen Vilho Issakainen myi osuutensa aikoen keskittyä entistä enemmän egyptinparrukauppaan ja öljykuljetuksiin tankkerilla.

Yhtiön alkutaival oli kivinen

Mitään voittokulkua uuden yrityksen alkutaival ei muutenkaan ollut, vaan toiminta pyöri pitkälti velkarakahalla. Henkilöautokauppa kävi heikosti, sillä Volvo oli vielä silloin useimmille eteläkarjalaisille saavuttamaton unelma. Kuorma-autokauppa sujui kohtuullisesti ja piti yrityksen hengissä.

Yrittäjät hakivat liiketoiminnalle kasvua perustamalla autoliikkeen Savonlinnaan vuonna 1967. Veljekset jakoivat kuitenkin uskoa tulevaisuuteen ja rakensivat vuonna 1968 Lappeenrantaan uuden autotalon, jota muut piirimyyjät kävivät ihastelemassa.

1970-luvulla autokaupan kasvua häiritsivät muun muassa pistevero ja maailmanlaajuinen öljykriisi, joka nosti polttoaineen hinnan kaksinkertaiseksi. Vuosikymmenen lopussa Auto-Killan johto vaihtui, kun Kalle Tynkkynen halusi panostaa voimakkaasti kasvaneeseen egyptinparrukauppaan. Heikki Tynkkynen nousi yhtiön johtoon.

Suomen autokanta lisääntyi rajusti 1980-luvulla. Kevenyt finanssipolitiikka synnytti kasinotalou-

den, jonka yhtenä ilmiönä oli vuosikymmenen lopulla autokaupan ennätyskasvu.

Kova kilpailu ja ylitarjonta ravisteli egyptinparrukauppaa. Sen seurauksena Kalle Tynkkynen joutui myymään osuutensa Auto-Killasta veljelleen.

Omistuksen keskittyminen yksin käsiin ja liike-toiminnan laajeneminen kävi Heikki Tynkkyselle raskaaksi. Hän myi yrityksen Ossi Rautiolle ja tämän liikekumppanille vuonna 1988.

Lama koetteli autokauppaa

Ostajien kannalta yrityskauppa tapahtui onnellisten tähtien alla, kun autokauppa kävi ennennäkemättömän kiivaana. Auto-Killan tulevaisuuden näkymiä paransi se, että yhtiö sai Volvojen rinnalle myyntilistoilleen Renaultin.

Valitettavasti ilo jäi lyhyeksi, kun maamme vaipui lamaan ja autojen myynti romahti muutamassa vuodessa yli 70 prosenttia. Laman takia kymmeniä autokauppoja meni nurin. Valtio pelasti pankit, mutta antoi 60.000 yrityksen kaatua, mikä johti jätityöttömyyteen.

Auto-Kiltakin oli vaarassa kaatua, kun yritys oli rahoittanut osamaksukauppoja valuuttalainoilla. Maahantuojasssa eli Volvo Autossa arvioitiin, että Auto-Killan toiminta on terveellä pohjalla, mutta valuuttalainojen käyttö oli virhe.

Volvo Auto halusi pelastaa yhtiön katastrofilta sijoittamalla siihen uutta pääomaa. Volvo solmi Ossin kanssa sopimuksen, jonka mukaan Ossi saa yrityksen takaisin itselleen, jos maksaa lainat takaisin viiden vuoden kuluessa.

Ossi pelastui mahdollomalta näyttäneestä urakasta tehostamalla myyntiä, parantamalla palveluja ja karsimalla kuluja. Yhtiön tervehtymistä auttoi myös se, että autokauppa kääntyi vuonna 1994 nousuun.

Lama ja rakennemuutos oli joillekin yrityksille mahdollisuus, kun uusia edustuksia ja myyntialueita tuli tarjolle. Auto-Kiltakin käytti tilaisuutta hyväkseen ja osti savonlinnalaisen Kone-Kilta Oy:n liiketoiminnan ja kiinteistöt vuonna 1992. Yrityshän oli alunperin Auto-Killan omistama, mutta vuonna 1980 Auto-Kilta myi sen Kone-Killalle.

2000-luku voimakasta investointien aikaa

2000-luku on ollut Auto-Killalle voimakasta kasvun ja investointien aikaa. Yhtiö hankki uusia edustuksia ja luopui toisista. Laajeneminen Saimaan ympäri jatkui, kun Auto-Kilta rakensi uuden autotalon Mikkelin ja hankki sinne uusia edustuksia. Toimitiloja laajennettiin ja kohennettiin myös Lappeenrannassa ja Imatralla.

Konsernin rakenteessa tapahtui merkittäviä muutoksia, kun henkilö- ja kuorma-autokauppa eriytettiin. Samalla kuorma-autotoiminnot keskittettiin Lappeenrannan Mustolaan, jonne hankittiin ja rakennettiin uudet tilat. Kuorma-autokauppa jälkimarkkinointineen on konsernin toinen tukijalka. Sen arvo korostuneen entisestään, kun Auto-Kilta Trucks sai juhluvuonna Renault-kuorma-autojen edustuksen ja jälkimarkkinoinnin.

Tällä hetkellä Auto-Kilta edustaa ja jälkimarkkinoi Volvo-, Ford-, Renault-, Hyundai-, Dacia- ja Isuzu-henkilöautomerkkejä ja Volvo ja Renault-kuorma-automerkkejä sekä Ford-pakettiautoja.

Lisäksi Auto-Kilta hoitaa BMW-henkilöautojen jälkimarkkinoinnin Lappeenrannassa ja Mercedes-Benz-hyötyajoneuvojen jälkimarkkinoinnin.

Henkilöautoissa Auto-Killan markkinaosuus eri toimipisteissä on 15-20 prosenttia ja kuorma-autoissa peräti 35-40 prosenttia. Pakettiautoissa markkinaosuus on 25-30 prosenttia.

Nykyinen Auto-Kilta on Ossin luomus

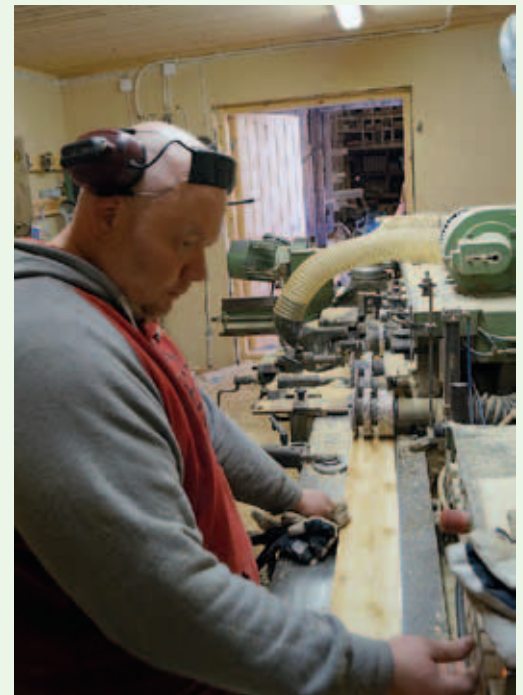
Nykyinen Auto-Kilta on Ossin luomus. Yrityksen liikevaihto on hänen aikanaan moninkertaistunut. Menestys ei ole tullut helpolla, vaan se on vaatinut pitkiä työpäiviä ja rohkeaa riskinottoa.

Kovalla yrittämisellä hän ohjasi yrityksensä laman aikana karikoiden läpi, eivätkä muutkaan mullistukset horjuttaneet hänen tulevaisuuden uskoaan, vaan on jatkanut yrityksensä laajentamista ja kehittämistä. Hänen menestyksensä avaimiin kuuluvat alan vahva erityisosaaminen, innovatiivisuus, tasapuolisuus, hyvä numeromuisti sekä ainomaiset johtamis- ja visiointitaidot.

Pitkä ja ansiokas työura alkaa olla loppusuoralla. Auto-Killassa on meneillään sukupolvenvaihdos. Ossi jäi eläkkeelle täytettyään 65 vuotta, mutta jatkaa Auto-Kilta Oy:n toimitusjohtajana.

Emoyhtiö Auto-Kilta Yhtiöt Oy:n toimitusjohtajaksi valittiin viime vuonna Ossin tytär **Nina Pitkänen**. Auto-Kilta Trucks Oy:n toimitusjohtajana on **Aki Savolainen**.

Kasvuhakuinen yhtiö. Auto-Kilta -konsernin pääkonttori valmistui Lappeenrantaan vuonna 1968, mutta sitä on laajennettu useaan otteeseen.

• Erikoistuotteita tarjolla. Erikoishöylällä pysyy tekemään monenmuotoisia listoja ja paneleja.

Puu on luonnollinen ja monikäyttöinen materiaali. Se sopii erinomaisesti mökkien ja vapaa-ajan asuntojen rakennusmateriaaliksi. Valtaosa Kyläniemen vapaa-ajan-asunnoista on rakennettu joko sahatavarasta tai hirrestä.

Merkittävä kyläniemäläisten hovi-hankkija on Ruokolahden Inkilänmäessä sijaitseva Kiljusen saha, joka on keskittynyt sahaukseen ja höylätuotteisiin. Moni mökkiläinen hakee sahatavarat ja höylätuotteet Kiljusen sahalta, kun se on sopivasti matkan varrella.

Sahaa pyörittää alan kolmanteen yrittäjä sukupolven kuuluva Sami Tella. Sahan perusti Samin pappi eli äidinisä Olavi Kiljunen. Perinteitä ja pitkä kokemusta siten löytyy.

-Panostamme laatuun ja erikoistuotteisiin. Meiltä löytyy monia tuotteita, joita ei esimerkiksi K-raudalla ole tarjolla. Laadukkaan raaka-aineen pohjalta on hyvä rakentaa, kun ostanne tukit suoraan metsänomistajilta.

Sami työskenteli sahalla jo pikkupoikana ja oppi käyttämään sahan ja höyläämön kaikkia koneita. Hän tuli sahan osakkaaksi jo 19-vuotiaana, jolloin sahasta muodostettiin avoin yhtiö. Välillä Sami oli vieraalla töissä ja hankki toisen sahan Ruokolahden Laamalasta. Siellä sahaus ei kannattanut. Kolme vuotta sitten hän keskitti sahaus toiminnan Inkilänmäelle.

-Työn kautta oppiminen ei ole kuitenkaan riittänyt, vaan olen suorittanut sahurin ja lujuuslajittelijan tutkinnot. Myös hyvät työkonet ovat laadun perustana. Uuden sahauslinjan hankin kolme vuotta sitten. Höyläämössä on kolme konetta, mutta käytössä on kaksi höylää.

Kiljusen saha tuottaa sahatavaraa männystä, kuusesta, lehtikuusesta, koivusta ja lepästä. Päämateriaalina ovat kuusi- ja mänty tukit, mutta viime vuosina lehtikuusen suosio on lisääntynyt.

AUTO-KILTA

50

1964-2014

WWW.AUTOKILTA.FI

Monen kyläniemeläisen hovihankkija Kiljusen saha valmistaa laadukkaat höylätuotteet

Teksti ja kuvat: Martti Hytti

• Kestää isältä pojalle. Lehtikuusilautaa on tunnettu kestävyydeltään, eikä sitä tarvitse käsitellä puunsuoja-aineilla. Sami Tella esittelee Emmi-tyttärensä ja Arttu-poikansa kanssa järeää, höylättyä lehtikuusilautaa.

-Itä-Suomessa metsänomistajat ovat suosineet lehtikuusen kasvatusta. Olemme saaneet toistaiseksi lehtikuusitukkeja tarpeeksi kotimaasta. On mahdollista, että tulevaisuudessa joudutaan turvautumaan tuontiin Venäjältä, kun lehtikuusen suosio erilaisina pintamateriaaleina kasvaa koko ajan.

"Sahatavarasta noin puolet myydään höyläämättömänä"

Tukkien hinnat ovat usean vuoden ajan säilyneet lähes samalla tasolla taantuman seurauksena. Sami pystyy laatutukeista maksamaan kilpailukykyisen hinnan, kun välikädet ovat kaupasta poissa ja sahatavara jatkojalostetaan listoiksi, paneleiksi ja muiksi erikoistuotteiksi.

-Ruokolahden ja Kyläniemen hiekka- ja moreenikankailla puu kasvaa hitaasti. Oksat ovat ohuita tai karsiutuvat nopeasti pois. Laatutukkeja onkin lähialueelta hyvin saatavana.

-Höylätuotteiden menekki tällaisella pienellä sahalla on suhteellisen tasaista, eivätkä lasku- ja nousuhanteet näyttele merkittävää osaa. Sisustuksessa, terassi- ja laiturirakenteissa höyläpuuta tarvitaan jatkuvasti. Ehkä noin puolet valmistamamme sahatavarasta myydään höyläämättömänä.

Sami käyttää hyväkseen myös suhdanteita. Viime vuosina on myrsky kaatanut aika usein metsää maakunnassa samaan aikaan, kun sahoilla on kesälomaseisokit. Tällöin myrskytuhopuita on saanut halvalla.

-Näitä puita on sahattu varastoon ja taapeleihin tulevaa höyläämökäyttöä silmällä pitäen. Meillä on nytkin taapeleissa ensi vuoden höyläämötarve.

"Asiakkaiden tukkien sahaus tärkeää palvelua"

Kiljusen sahalla on myös oma kuivaamo, joka toimii hakkeella ja jätetuilla. Kuivaamo on erityisen tarpeellinen sadekesinä tai milloin on pulaa jostakin erikoistavarasta.

-Tuoreen sahatavaran kuivaaminen kestää vajaan viikon. Jos taapelitavarasta tehdään esimerkiksi höylälattialauttaa, sen kuivaaminen kestää pari päivää.

Kiljusen saha ja höyläämö toimivat lähes ympäri vuoden. Sahaus keskittyy kuitenkin kevääseen ja alkukesään. Höyläämö- ja puutavaratuotteiden myynti pyörivät koko vuoden.

-Asiakkaiden tukkien sahaus työllistää meitä myös melkoisesti. Kun suursahat eivät tarjoa tätä palvelua, siinä on hyvä markkinarako piensahoille. Meilläkin lähes puolet sahauskapasiteetista myydään asiakkaille. Jos on omaa metsää, tukit kannattaa sahauttaa meillä ja teettää höylätuotteet samalla, mikäli on rakentamassa tai remontoimassa..

Toimitusjohtaja Sami Tella

Syntymäaika ja -paikka: 18.10.1974 Ruokolahti.

Koulutus: peruskoulu, saha-alan ammattikursseja, ce-merkintäoikeus paneleille ja lattialaudoille.

Perhe: Mari-vaimo, Emmi-tytär ja Arttu-poika.
Ura: saha-alalla pikkupojasta lähtien ja talvella puutavara-auton kuljettajana.

Harrastukset: kalastus ja metsästys.

Asunnot: maalaistalo Ruokolahden Virtumjoen Laamalassa ja kesämökki Ruokolahden Junnikkalassa Saimaan Petraselän rannalla.

Mieliruoka: savukalat.

Mielijuoma: vesi

Mitä luet: sanomalehtiä.

Mitä katsot televisiosta: uutiset.

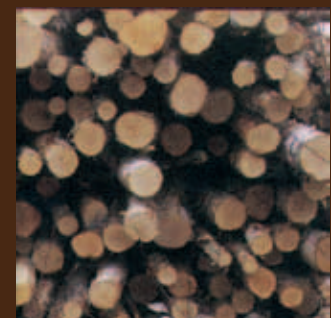
• Uusi sahauslinja. Sami hankki kolme vuotta sitten uuden sahauslinjan. Santeri Mättö hoitelee lankut, laudat ja listat pois sahauspöydältä.

TMI SAMI TELLA

SAMI TELLA

PUH. 045 6399 283

SIRKKELISAHAUS
SAHATAVARAN MYYNTI
HÖYLÄTAVARAN MYYNTI
POLTTOPUUN MYYNTI
LEHTIKUUSILAUTAA

KILJUSEN SAHA
RUOKOLAHDEN INKILÄNMÄKI

Teksti ja kuva: Martti Hytti

Luparuletin pyörittäminen teettää osakaskunnalle töitä

•Jari Häkkinen (vas.), Vesa Tiitinen ja Esa Rikonen vetivät osakaskunnan kokousta.

Kalastuslupien myöntäminen teettää eniten töitä Kyläniemen osakaskunnalle. Kohtuullisen hyvät kalavedet ja laaja vesialue tarjoavat hyvät kalastusmahdollisuudet niin ammatti- kuin virkistyskalastajille.

Osakaskunta myi viime vuonna toimintakertomuksen mukaan 2.075 erilaista pyydysmerkkiä ja 227 kalastuslupaa, joista 56 oli ravustuslupia. Valtaosa pyydysmerkeistä 1.157 kappaletta, oli ravustajille. Kakkosena olivat verkko- ja katiskaluvat 918 kappaletta.

Pyydysmerkkien määrästä voi päätellä, että varsinkin ravustuksen suosio on suuri, kun vielä otetaan huomioon lyhyt ravustusaika. Laajasta lohien ja taimenien istutustoiminnasta huolimatta viehekalastus ei ole kuitenkaan kovinkaan suosittua, kun viehelupia myönnettiin vain 21 kappaletta.

Viime vuonna istutettiin Kyläniemen osakaskunnan vesiin 10.147 järvitaimenen poikasta ja 5.585 järvilohen poikasta, kaikki kaksivuotiaita.

Kalakannan arvioidaan olevan osakaskunnan alueella kohtalaisen järvitaimenen, kuhan ja ravun osalta. Ahvenkannan lasketaan olevan runsaan ja muikun puolestaan hyvän. Nieriän ja järvilohen kalakannat arvioidaan heikoiksi.

Osakaskunnan syyskokous pidettiin samassa paikassa joulukuussa kahdeksan henkilön läsnäollessa. Tärkeimpinä asioina olivat esillä kalastuslupien hinnat, kuluvan vuoden toimintasuunnitelma, talousarvio ja hoitokunnan jäsenten valinta.

Hoitokunnan erovuorossa olevat jäsenet **Jari Häkkinen**, **Matti Jousinen** ja **Aimo Rikonen** valittiin uudelleen. Muut hoitokunnan jäsenet ovat **Esa Rikonen**, **Janne Suikka** ja **Kari Hattaka**.

Hoitokunnan puheenjohtajana toimii Jari Häkkinen, sihteerinä Esa Rikonen ja rahastonhoitajana Matti Jousinen.

Kirsi Viuhkosella paras kalaonni pilkkikilpailussa

Kirsi Viuhkosella oli paras kalaonni Kyläniemen osakaskunnan perinteisessä pilkkikilpailussa maaliskuun viimeisenä lauantaina. Kala oli aika hyvin syönnillä, sillä Kirsin pilkkikoukkuun jäi kymmenkunta ahventa kokonaispainoltaan 1.100 grammaa.

Tuloksia:

Miesten sarja: 1) Tapio Viuhkonen 1.035 g 2) Tuomo Perälä 995 g 3) Janne Suikka 164 g

Naiset: 1) Kirsi Viuhkonen 1.100 g 2) Eeva Viuhkonen 882 g 3) Annikki Vainikka 285 g

Suurin kala: Tuomo Perälän 270 gramman ahven.

SUNINEN 1918

IMATRA • LAPPEENRANTA • KOUVOLA • KOTKA

Tonttien hinnat alkaen 8€/m²

PAPPILANNIEMI

Upeat tontit haettavissa nyt

Toteuta haaveesi omasta kodista Saimaan rannalla. Tutustu tontteihin ja idylliseen Pappilanniemen alueeseen verkossa! www.taipalsaari.fi/pappilanniemi

TAIPALSAARI
Saimaan sydämessä

Lähes satumainen tuuri virvelöijillä

Kahdella saksalaisella miehellä kävi lähes satumainen tuuri toukokuun ensimmäisenä lauantaina, jolloin tuuli todella kovaa lännestä.

Miehet saivat nimittäin virvelöimällä yhdeksän isoa järvitaimenta Saimaan Tyrsävänlahdessa. Ohiajanut Kyläniemen kesäasukas arvioi kalojen painoksi 2-4 kiloa.

Etelä-Karjalan kalatalousalueen kalatalouskonsulentti **Vesa Tiitinen** arvioi, että taimenet seurasivat ja saalistivat todennäköisesti muikkulau-maa

Tyrsävänlahteen.

-Kun vesi on kymmenen asteen tienoilla muikku ui lähes pinnassa, jolloin lohet ja taimenet saapuvat niitä saalistamaan. Lahdenpohjukassa muikut ovat niille helppo saalis. Sama ilmiö voidaan havaita syksylläkin.

Myös merellä samantapaista ilmiötä tapahtuu hänen mukaansa usein, ja urheilukalastajat käyttävät sitä hyväkseen. Sitä kutsutaan merellä tyrs-kykalastukseksi.

Saimaan Kala Markku Törrönen

Lautatarhankatu 9

53300 Lappeenranta, FINLAND

tel. +358 40 557 5812

www.saimaankala.fi

Lappeenrannan Kalasatama Oy

FI
F40553
EY

OSOITTEESSA www.kalaluvat-etelakarjala.fi

Maakunnallinen kalastuslupien verkkokauppa käynnistyy

Etelä – Karjalan kalatalouskeskus aloitti vuodenvaihteessa kalastuslupien verkkokaupan osoitteessa www.kalaluvat-etelakarjala.fi. Verkkokaupan kautta kalastaja voi ostaa 24/7 periaatteella aluksi maakunnan kalastusalueiden vieheluvat ja Vuoksen, Lappeenrannan kalavesien, Haapaveden yhteislupa – alueen, Siitolan ja Kyläniemen osakaskuntien luvat. Kalastuslupien tuotevalikoima laajeni kevään 2015 aikana Haukilahden, Hyvättilän ja Jänhilän osakaskuntien luvilla. Verkkokauppa helpottaa luvanmyyntiä ja parantaa merkittävästi luvan lunastajien ostomahdollisuuksia kellonajasta riippumattomaksi. Lisäksi verkkokauppa helpottaa tilityksiä ja raportointia ja antaa mahdollisuuden **saalistietojen keruuseen**, mikä aloitettiin kokeiluluonteisesti kalastusalueen viehelupien osalta. Esitetyt saalistomakkeen täyttö oston yhteydessä antaa automaattisesti luvanostajalle esim. vuosiluvan hinnasta 10 – 15 euron alennuksen luvan kokonaishinnasta. Saalistiedot ovat tärkeä asia päätettäessä kalavesien käytöstä ja hoidosta. Esimerkiksi Suur-Saimaan kalastusalueen vieheluvan verkkokaupan kautta ostaneista on ”palauttanut” saalistiedot yli 80 %.

Verkkokaupan lisäksi myös perinteisissä luvanmyyntipisteissä mm. Urheilu Koskimies ja Kisa Imatra tapahtui muutos kalastuslupien kaupassa. Lupakuittivihkoista siirryttiin verkossa samalla ohjelmalla tapahtuvaan kauppaan myyjäkohtaisten käyttäjätunnusten ja salasanojan kautta. Luvanostajalle tulostetaan kuitti maksetusta kalastusluvasta ja tarvittaessa kalastusalueen kartta. Tämä muutos helpottaa edelleen kalastuslupien tilityksiä ja raportointia ja antaa yhdessä verkkokaupan kanssa reaaliaikaisen työkalin kalastusalueen kalastusenväljoille. Toukokuun 2015 loppuun mennessä vielä 60 % luvanlunastaneista osti kalastusluvan fyysisistä luvanmyyntipisteistä.

Kehitystyö jatkuu vuonna 2015 yhdessä Ptu Konsultointi Oy:n, kalatalouskeskuksen, kalastusalueiden ja osakaskuntien kanssa. Uusia kalalupatuotteita on odotettavissa vuonna 2016 esimerkiksi uusien alueiden ja osakaslupien muodossa.

Vesa Tiitinen p. 0400 – 716120 tai vesa.tiitinen@ekkalatalouskeskus.fi.

LVI-JÄRJESTELMÄT KUNTOON

- ✓ LAITTEET EI TOIMI,
- ✓ MYYJÄ EI VASTAA YHTEYDENOTTOIHIN,
- ✓ REKLAMAATIOIT ON HOITAMATTA JA VÄLIT OVAT POIKKI?

Ota yhteyttä me hoidamme homman **044 981 6647**

putki [klinikka.fi](http://putki.klinikka.fi)

TRANSINKKO OY

Kaakkoiskaari 10-14
53500 Lappeenranta

Rakennus Pasi Metsi

0500-805758

Rakennus-, remontointi- ja mökkitalokkarien työt

Antti ja Joonas Häkkinen tekevät uraa uurtavaa yritystoimintaa:

Blue Saimaa purkittaa muikkuja ja kuivaa kaloja koiranruuaksi

Teksti ja kuvat: Martti Hytti

Saimaahan kalakantojen hyödyntämisessä on otettu uusi, merkittävä edistysaskel. Taipalsaaren Kyläniemestä kotoisin olevat **Antti** ja **Joonas Häkkinen** ovat alkaneet purkittaa muikkuja ja kuivata vähempiarvoisia kaloja ja perkuutah-teitä lemmikkieläinten ruuaksi.

deana on, että Saimaan kalakantaa saadaan entistä paremmin hyödynnettyä ja jalostettua pitemmälle. Tuoreella muikulla ei ole riittävästi kysyntää etenkin syksyllä kutu aikaan. Kun ylimääräiset muikut esikypsetetään, paistetaan, savustetaan ja pannaan purkkiin kastikkeiden ja mausteiden kera, kalojen käyttöaika ja -tarkoitus laajenee.

Lisäksi vähempiarvoisella kalalla tai perattujen kalojen päällä ei ole mitään järkevää käyttöä, mutta kuivaamalla ne soveltuvat mainiosti koirien ja kissojen herkkupalloiksi. Veljekset ovat ostaneet kuoreita ja ylijäämäkaloja muiltakin kalastajilta.

Saimaalla ja pienemmissä järvissä ovat viime vuosina yleistyneet hoitokalastukset, joilla pyritään pyytämään pois vähäarvoista kalaa. Hoitokalastuksella saadaan lisää elintilaa arvokkaimmille kaloille ja parannetaan veden laatua.

Veljekset uskovat, että hoitokalastuksen perkaamattomat, alle parikymmen senttimetrin pituiset kalat voitaisiin hyödyntää kuivattamalla lemmikkieläinten ruuaksi.

”Kuivattu kala on koirien ja kissojenherkkuruokaa”

Koko hanke lähtikin kuivatuista kaloista, kun ensimmäinen koe-erän vastaanotto ylitti odotukset. Kuivattu kala onkin koirien ja kissojen suurta herkkua ja terveellistä ruokaa.

-Kalaruoka saa lemmikkieläinten turkit kiiltämään. Kuivattu kala on pakattu sadan gramman muovipusseihin. Yhden pussin energiasisältö vastaa puolta kiloa tuoretta kalaa.

-Toisena tavoitteena on, että omistamamme Blue Saimaa Oy saa lisää liikevaihtoa ja parempaa kannattavuutta, Antti ja Joonas korostavat.

Veljekset aloittivat ylijäämäkalojen ja perkuutah-teiden ilmakuivattamisen runsaat puolitoista vuotta sitten Viron Pärnussa. Puoli vuotta meni tuotteen ja pakkauksen kehittämisessä. Nopeasti niille löytyi liki 50 jälleenmyyjää. Purkitettujen muikkujen valmistus alkoi viime syksynä koemielessä.

-Koe-erän vastaanotto yllätti. Kaupat halusivat, että olisimme alkaneet toimittaa heti isompia erii. Pakkauksen materiaalin, koon ja ulkonäön suunnittelu vaatii kuitenkin aikansa.

-Tänä kesänä tuotteita alkaa tulla enemmän markkinoille.

Joonaksen opiskellessa Tallinnan yliopistossa hän hankki yhteystietoja virolaisista kalanjalostajista. Näin löytyivät purkkimuikkujen ja kuivakalojen sopivat valmistajat, Antti kertoi.

Yrittäjä Antti Häkkinen

Syntymäaika ja -paikka: 14.1.1984 Taipalsaari.

Perhesuhteet: vaimo ja kaksi lasta, isä ammattikalastaja Jari Häkkinen. Äiti Saara Häkkinen Lappeenrannassa toimivan kalakauppa Forellin kauppia ja omistaja, edesmennyt isoisä Hannu Häkkinen oli ammattikalastaja ja monien luottamustoimien mies.

Koulutus: vaneriteollisuuden levyalan ammattitutkinto ja asiakaspalvelumerkonomi.

Ura: kalastajana isän troolivenneessä, Kaukaan vaneritehtaalla, osa-aikaisena rengasmyyjänä Vuoksen Kumi Oy:ssä ja Blue Saimaa Oy:n hallituksen puheenjohtaja.

Harrastukset: kalastus.

Asunnot: omakotitalossa Lappeenrannan Joutsenossa ja kakkosasunto Taipalsaaren Kyläniemessä.

Mitä luet: Etelä-Saimaata, Ilta-lehteä ja Kyläniemi Newsiä.

Mitä katsot televisiosta: rikossarjoja, kuten Blacklistia ja Mentalistia.

Mikä paras kalaruoka: paistettu kuhafilee kermakastikkeessa.

Mikä parasta Kyläniemessä: veden läheisyys ja upeat maisemat.

Toimitusjohtaja Joonas Häkkinen

Syntymäaika ja -paikka: 30.11.1986 Taipalsaari.

Perhesuhteet: poikamies.

Koulutus: kauppatieteiden maisteri.

Ura: kesätöissä paperitehtaalla, rengashommissa, projektitehtävissä, Wigren Oy:n aluemyyntipäällikkö ja samalla Blue Saimaa Oy:n toimitusjohtaja.

Harrastukset: kalastus, matkustelu ja hyötyliikunta.

Asunto: kerrostalossa Lappeenrannassa.

Mitä luet: Kauppalehteä, Iltasanomia ja Kyläniemi Newsiä.

Mitä katsot televisiosta: huutokauppakeisaria ja netistä sarjoja.

Mikä paras kalaruoka: paistettu ahvenfile perunoilla ja kermakastikkeella.

Mikä parasta Kyläniemessä: oma rauha ja tutut kuviot.

Oy Kajo Trans Ab

puh. 0500 104 050

Kalastusristeilyjen suosio kasvussa

Teksti ja kuva: Martti Hytti

• Onnistunut avaus. Kauden avausristeilyllä oli onnistunut alku. Risteilyvieraat saivat kolme haukea. Kyläniemen kalasatamassa Antti ja Joonas esittelivät osaa risteilyn saalista.

Blue Saimaa Oy:n kalastusristeilyjen suosio on kasvussa, vaikka venäläisten määrä on vähentynyt. Olemme saaneet tilauksia ja ennakkovarauksia enemmän kuin vuosi sitten, **Antti ja Joonas Häkkinen** kertoivat.

Näyttää siltä, että venäläisten määrä on vähenevässä. Kotimaisten asiakkaiden määrä on onneksi lisääntymässä. Uskomme, että teemme tänä kesänä risteilyjä enemmän kuin koskaan aikaisemmin.

Veljekset perustivat kalastusristeily-yrityksen neljä vuotta sitten. Yritys on tehnyt eri pituisia kalastusmatkoja eri puolille etelä- ja suur-Saimaata.

Risteilyyn on liittynyt kalastuksen ohessa ruoka-, juoma- ja kahvitarjoilua sekä muutakin risteilyohjelmaa asiakkaiden toivomusten mukaan.

Saaliin saanti on yleensä taattu. Veljekset tietävät, mistä kalaa saa ja milloin, kun ovat vuosien ajan olleet isänsä ammattikalastaja Jari Häkkisen apuna trooli-, nuotta- ja verkkopyynnissä. Samalla he hallitsevat lähes kaikki yleisimmät kalastustavat ja -välineet.

-Aivan uutta ovat koko sisävesimatkailussa troolinäytökset. Viemme asiakkaat seuraamaan isämme muikkutroolausta Kyläniemen vesillä. Täysin uutta ovat lisäksi rapusafarit, joissa asiakkaat pääsevät seuraamaan ravustusta.

Tarjolla on myös perinteistä virvelöintiä, jigi- ja verkkokalastusta, onkimista, pohjaongintaa ja kätiskäpyyntiä. Vetouistelussa on apuna syvätakilat ja viistokaikuluotain, jotka parantavat hauen, lohien ja taimenen pyyntimahdollisuuksia.

”Viidakkorumpu toimii apuna markkinoinnissa”

Saalis kuuluu matkailupaketin ostajalle. Asiakas voi pitää itse saaliin, antaa sen risteilyn vetäjille tai laskea saamansa kalat takaisin Saimaaseen. Tarvittaessa kalat fileoidaan jo veneessä ja pannaan kylmäsäilytystilaan.

Blue Saimaa -risteilyaluksen kotisatama on Imatran Lammassaaren venesatamassa. Mikäli asiakas toivoo, lähtösatama voi olla muuallakin, kuten Lappeenrannassa tai Kyläniemessä.

-Meidän ei ole tarvinnut paljon risteilyjämme mainostaa. Viidakkorumpu toimii tehokkaasti niin kotimaassa kuin Venäjälläkin. Moni asiakas tulee vuosi toisensa jälkeen uudelleen.

Uusi matkailupalvelu on suunnattu ja ohjelmoitu sekä kotimaisille että ulkomaisille asiakkaille. Valtaosa asiakkaista on yritysten edustajia, mutta myös monet yhdistykset ja kaveriporukat lähtevät ohjatulle kalastusreissulle.

Firmat järjestävät mielellään ohjelmallisia asiakastilaisuuksia perinteisten ravintolatapaamisten sijaan. Joukossa on paljon ollut venäläisiä. Kalastus on monille venäläisille intohimo ja tärkeä harrastus.

”Eikä kahdeksan tunnin risteily ole tuottanut ongelmia”

-Yleensä paketit räätälöidään asiakkaiden toiveiden mukaan. Tyypillinen paketti on 4-6 tunnin kalastusristeily, jonka yhteydessä ruokaillaan. Tällaisen risteilypaketin hinta on 400 eurosta 700 euroon riippuen matkustajamäärästä, lähtösatamasta ja tarjoulusta.

-Eikä kahdeksan tunnin risteily esimerkiksi Ruhaan ole tuottanut kenellekään ongelmia, kun matkalla on ruuat ja juomat mukana ja veneessä on vessa.

Veljekset myöntävät, etteivät kalastusristeilyt vielä elätä, vaan rinnalle tarvitaan muuta toimintaa. Kalojen jatkojalostus nostanee Blue Saimaan liikevaihdon uudelle tasolle.

Ainakin toistaiseksi molemmat ovat samalla vieraan palveluksessa. Antti toimii Vuoksen Kumissa rengasmyyjänä ja Joonas makkaratehtailija Wigrenin piiriedustajana.

Tuoreet muikut suoraan Kyläniemestä
Jari Häkkiseltä
040 756 1750
sekä muut kalat tilauksesta
Kyläniemeen Kalakauppa
Forellista Lappeenrannasta
Saara Häkkinen
0400 150 585

Valokuitukaapeliverkko rakennettiin ennätystahtia

Kyläniemen hanke sai vauhtia muihinkin kaapeliprojekteihin Etelä-Karjalassa

Teksti ja kuvat: Martti Hytti

Hyvin suunniteltu on puoliksi tehty. Tämä vanha viisaus piti hyvin paikkansa Kyläniemen valokuitukaapelihankkeessa. Projektin suunnitteluun ja hakemusmenetelyyn meni yli kaksi vuotta. Kun päätökset saatiin lopulta aikaan, itse rakennustyöhön kului vain 1,5 kuukautta.

Kyläniemen valokuituosuuskunnassa on kaikkiaan 32 osakasta, joilla on 41 verkoliittymää. Muutamat osakkaat ovat ottaneet 2-3 liittymää. Vieläkin on verkossa tilaa muutamille liittymille.

Valokuituverkon valmistumista juhlittiin elokuun alussa ”Valon” juhlalla entisen Kyläniemen koululla, joka on nykyisin **Risto** ja **Kati Riihimäen** omistuksessa.

Ohjelmassa oli Valokuituosuuskunnan puheenjohtajan **Reijo Lappalaisen**, maakuntahallituksen puheenjohtajan kansanedustaja **Jukka Kopran** ja Taipalsaaren kunnanjohtaja **Jari Willmanin** tervehdykset.

Puheissa kiitettiin kyläniemeläisten aktiivisuutta ja toimeliaisuutta. Lisäksi korostettiin, että valokuituverkko on juuri sellainen investointi, mihin EU:n maaseudun kehittämisrahaston varoja pitäisi käyttää.

Valokuituverkko on isoin investointi Kyläniemeen sitten sähköverkon sekä kalasataman jälkeen. Valokuidun tuloa verrattiin myös sähkön tuloon ja koulun rakentamiseen.

”Etelä-Karjala on hieman jälkijunassa”

Valokuituhankkeiden tilanne näyttää Etelä-Karjalassa **Tuomo Puhakaisen** mukaan tällä hetkellä aika hyvältä, kun hankkeet on lopulta saatu liikkeelle.

-Taipalsaari ja Savitaipale rakentavat koko kuntaa kattavaa valokuitukaapeliverkkoa. Suurena innoituksena niille oli Taipalsaaren Kyläniemen ja Savitaipaleen Paimensaaren verkkojen syntyminen.

Puhakainen katsoo kuitenkin, että Etelä-Karjalassa on lähdetty kovin hitaasti ja myöhään liikkeelle.

-Kyläniemen ja Paimensaaren verkot valmistuivat viime kesänä. Nyt muutkin uskaltavat lähteä uusiin projekteihin tulevaisuutta rakentamaan.

Koko maassa on hänen mukaansa käytetty julkista tukirahaa noin 60 miljoonaa euroa valokuituverkoon vuoden loppuun mennessä.

-Etelä-Karjalan hidasta ja vaatimatonta alkua osoittaa se, että meillä tukirahaa on käytetty vasta 256.000 euroa. Näiden kahden hankkeen kokonaisinvestointi on noin 400.000 euroa.

Nyt kunnatkin osallistuvat verkon rakentamiseen. Savitaipaleen kunta myöntää verkon rakentamiseen 2,5 miljoonaa euroa, josta tänä vuonna käytetään 1.3

• Juhlaleisö. Valon juhlan osanottajat kokoontuivat yhteiskuvaan koulun edustalle.

• Rantakala maistui. Pekka ja Marja Luukkonen valmistivat rantakalaa valon juhlan yleisölle.

miljoonaa euroa. Taipalsaari on tehnyt päätöksen 941.000 eurosta.

-Olemme arvioineet, että molemmat verkot saavat lisäksi Euroopan Unionin maaseuturahaston tukea noin kuusi miljoonaa euroa. Kokonaiskustannusarvio näissä kahdessa verkossa on noin 17 miljoonaa euroa.

Puhakainen pitää valitettavana sitä, että maakunnan kaupungit eivät ole vielä tunteneet kiinnostusta verkon rakentamiseen.

-Uskon, että Lappeenrannassakin herätään, kun kuulevat ja saavat tietoa naapurikuntien hankkeista.

-Savitaipaleella verkon suunnittelu kattaa koko kunnan, mutta Taipalsaarella suunnitelma on valmiina kaikista taajama-alueista.

Kyläniemessä liittymismaksu oli 2.500 euroa ja kuukausimaksu on 46 euroa. Paimensaareissa hinnat olivat alhaisemmat, kun liittymisiä on enemmän ja valokuitua vedettiin pienelle alueelle.

Taipalsaarella ja Savitaipaleella kuukausimaksut ovat myös alhaisemmat, koska liittymisiä tulee enemmän.

Valokaapeli pelittää hienosti

Teksti: Martti Hytti
Kuva: Tuomo Puhakainen

-Valokaapeli on täyttänyt kaikki odotukset, mitä meillä on siitä ollut. Rakentaminenkin sujui asiakkaan kannalta hyvin vaivattomasti, eikä aiheuttanut kohtuutonta haittaa, vakuuttaa käyttöpäällikkö **Kari Pietarinen**.

Kari Pietarinen ja **Ritva Penttilä-Pietarinen** rakensivat hienon vapaa-ajan asunnon Rastiniementien varteen. He ovat viihtyneet huvilalla erinomaisesti, välillä ovat käyneet sieltä töissäkin pitempiä aikoja.

-Olisimme viettäneet täällä enemmänkin aikaa, mutta heikot tietoliikenneyhteydet haittasivat varsinkin Ritvan etätöitä. Ongelmia oli nopeudessa ja käyttövarmuudessa, eivätkä yhteydet aina pelanneet, Kari kertoo.

Pietariset innostuivat asiasta, kun kuulivat valokuituhankkeesta. He olivat ensimmäisten joukossa liittymässä osuuskunnan osakkaita. He saivat ensimmäisenä yhteydet kuntoon.

-Suurimmat hyödyt ovat verkon nopeus ja toimintavarmuus. Kolmas etu on, että tällä tähdätään tulevaisuuteen. Kaapelin avulla voidaan esimerkiksi ottaa käyttöön kaukovalvonta. On myös odotettavissa, että tietoliikennepalvelut laajenevat, jolloin tarvitaan nopeita ja toimintavarmoja yhteyksiä.

Kari toimii Imatran vesi- ja viemärlaitoksen käyttöpäällikkönä

Ritva vetää omistamaansa koulutus- ja konsultointifirma Loista Oy:tä. Hän on hyvin paljon huvilalla ja hoitaa töitä etänä.

- Olette ekoja! Kari Pietarinen ja Ritva Penttilä-Pietarinen pääsivät ensimmäisinä nauttimaan nopeista tietoliikenneyhteyksistä. Tuomo Puhakainen kävi ojentamassa heille kukat.

www.idan.fi

UK KOSKIMIES

Urheilu-Koskimies

Ratakatu 37-39

53100 Lappeenranta

Puh. 05 6129 000

www.koskimies.fi

FLOWROX

Proven Performance

KIINTEISTÖ- JA YMPÄRISTÖPALVELUA
koko Etelä-Karjalan alueella

IMUAUTOPALVELUT

Viemäri- ja putkistoavaukset.
Viemärikaivojen tyhjennykset.
Putkistokuvaukset.
Putkistojen korjaukset.
Taso- ja käsipesut.
Jätevesi- ja öljykaivot.

SOITA PUH. 010 835 7700

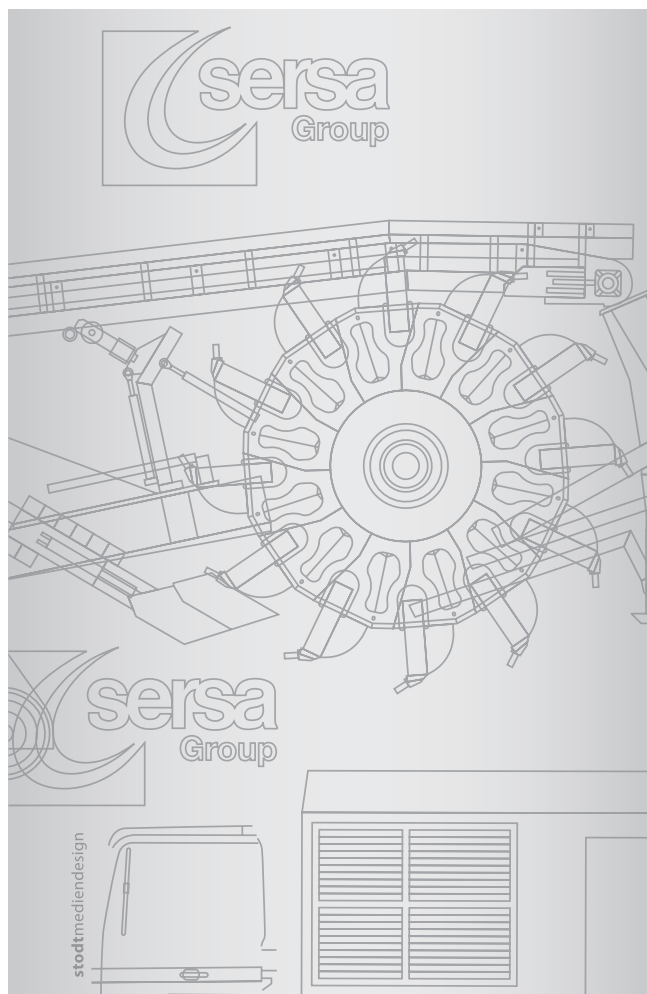

HUOLTOMESTARIT Oy

Myllymäenkatu 17, 53550 Lpr. Piikatu 16, 55120 Imatra
www.huoltomestarit.fi

Asiantuntemus + High Tech

Sersan kanssa varmasti tavoitteeseen

Asiantunteva rautatietekniikan yhteistyökumppani!

Kontakt International

+41 (0)43 322 23 00

Kontakt Schweiz

+41 (0)43 322 23 23

Kontakt Deutschland

+49 30 565466-0

Kontakt Niederlande

+31 75 6124081

Kontakt UK

+44 (0)1904 479 968

Kontakt Kanada

+1-613-923-5702

info@rhomborg-sersa.com

www.rhomborg-sersa.com

Sersa Group on johtava rautatietekniikan yritys Euroopassa ja Pohjois-Amerikassa, joka on erikoistunut laadukkaisiin ja taloudellisiin rautatieratkaisuihin.

Laaja suorituskokymme vastaa julkisen ja yksityisen rautatien merkittäviin vaatimuksiin. Moderni konetekniikka ja teknologia parantavat suorituskokyä kaikilla raidevaihtoehdoilla.

Haastakaa meidät!

 Ein Unternehmen der
RHOMBERG SERSA RAIL GROUP

